

Södertörns högskola, Samtidshistoriska institutet
C-uppsats, ht 2003
Författare: Rasmus Fleischer (rasmus.fleischer@post.utfors.se)
Handledare: Håkan Blomqvist

Etnopluralism

om Nationaldemokraterna och framväxten av en ny rasism

1. Inledning	3
1.1 Syfte	3
1.2 Frågeställning	3
1.3 Metod och källor	4
1.4 Teoretiska utgångspunkter	5
1.5 Tidigare forskning	6
2. Richard McCulloch – etnopluralism som livsåskådning	8
2.1 Mänsklig divergens	8
2.2 Divergerande evolution som Jordens mening	10
2.3 "Moralisk rasism" som politisk avgränsning	11
2.4 Från individ till ras	12
2.5 Global folkomflyttning	15
2.6 Etnopluralism kontra socialdarwinism	16
3. Nationaldemokraterna och etnopluralismen i Sverige	18
3.1 Nationaldemokraternas bildande	18
3.2 Stadgarna	19
3.3 Principprogrammet	20
3.4 Organisation	23
3.5 Robert Almgren – lärjunge till McCulloch	24
3.6 Fascism "till mångfaldens försvar"	26
3.7 Internationellt samarbete	28
3.8 Gatumilitans och tredjepositionism	29
3.9 Föreningen för Folkens Framtid	31
3.10 Andra etnopluralister i Sverige	32
4. Etnopluralismen i ideologisk kontext	35
4.1 Etnopluralismen och <i>nouvelle droite</i>	35
4.3 Anti-imperialism och "etniska rättigheter"	36
4.3 Ekologi och "etnisk mångfald"	38
5 Slutdiskussion	41
5.1 Etnopluralistisk rasism kontra herrefolksrasism	41
5.2 Nationaldemokraternas ideologiska hemvist	43
5.3 Rasismens retorsionseffekter	44
5.4 En ny rasism möter en gammal antirasism?	46
6. Epilog: Hur kringgås etnopluralismen?	49
Referenser	53

1. Inledning

1.1 Syfte

Idag är det inte ovanligt att rasistiska rörelser formulerar sin ideologi med ett språk som kunde varit hämtat direkt från miljörelsen eller den antiimperialistiska vänstern. Pluralistiska jämlikhetsideal som klingar förföriskt likt de visioner om självbestämmande som rörelser för så kallade ursprungsbefolkningar brukar förfäktas används för att motivera krav på massutvisning av invandrare.

Denna typ av ny rasistisk ideologi, vars vision är total åtskillnad mellan alla "folk" eller "raser" vilka var och en tillskrivs ett unikt egenvärde, kan benämnas *etnopluralism*. Ett dilemma är att sådana budskap inte alltid faller under ordboksdefinitionerna av rasism.

Nationaldemokraterna är ett ungt parti som idag har fyra kommunala mandat, en anmärkningsvärd och ibland våldsam aktivitet på gatan och som öppet samarbetar med nazistiska grupper. Omväxlande kategoriserar nyhetsjournalistiken partiet som nationalistiskt, främlingsfientligt, rasistiskt, fascistiskt, nazistiskt, högerextremt eller högerpopulistiskt. Nationaldemokraternas partiprogram har uppenbart etnopluralistisk prägel och partiet lånar miljörelsens argument för "biologisk mångfald" för att översätta till "etnisk mångfald". Mycket tyder på att den amerikanske rasisten Richard McCulloch, som under kort tid fått en rad böcker översatta till svenska, har influerat partiet i denna riktning.

Syftet med denna uppsats är att utröna vad som karakteriserar den etnopluralistiska rasismen och belysa dess betydelse för rasistiska grupper idag, särskilt ideologins roll för Nationaldemokraterna.

1.2 Frågeställning

Min första fråga rör i vilken mån mina källor går att se som exempel på en ny form av "etnopluralistisk" rasistisk ideologi, som skiljer sig från den gängse bilden av rasismens idéer. Därmed ställer jag mig också frågan vad som kännetecknar etnopluralismen, vilka gemensamma nämnare som kan urskiljas bland de grupper och ideologer som ansluter sig till denna ideologi – och då inte bara vad gäller synen på förhållandet mellan folkgrupper, utan även på sådant som statsskick, kulturpolitik och livsåskådning.

En annan frågeställning är: Hur kan etnopluralistiska rörelser dra strategiska fördelar av den ideologiska förskjutning inom de rasistiska idéerna som de står för, i jämförelse med företrädare för en "klassisk" rasism?

Vidare ställs frågan i vilken mån Nationaldemokraterna företräder en

etnopluralistisk ideologi, och hur stor betydelse Richard McCullochs författarskap har haft för partiet.

1.3 Metod och källor

Som huvudsakligt källmaterial har jag valt Richard McCullochs bok *Det rasliga fördraget* (kompletterat med hans övriga skrifter på svenska)¹ samt Nationaldemokraternas omfattande textarkiv på Internet (eftersom jag klassar hemsidan som partiets viktigaste utåtriktade forum).

Metoden är kvalitativ textanalys. Genom en jämförelse mellan Nationaldemokraternas och Richard McCullochs ideologiska ställningstaganden försöker jag klassificera dem, finna gemensamma punkter och diskutera i vilken mån idéerna kan ses som kännetecknande för en ny form av etnopluralistisk rasism. För att få en bredare bild av etnopluralismens roll i Sveriges extremhöger har jag valt att även läsa ideologiska texter av några grupper som kanske kan sägas finnas i Nationaldemokraternas periferi, som Svensk hednisk front och Engelbrekt.

Etnopluralismens idéer kontrasteras även mot såväl den klassiska "herrefolksrasism" som har präglat nazismen och mot ett urval nutida definitioner av rasism. Anledningen till detta är dels att utröna på vilka punkter det finns avgörande ideologiska skillnader respektive likheter, men också att finna vilka strategiska fördelar etnopluralismen har i förhållande till annan rasism. Detta eftersom vår tids gängse uppfattning om rasism fortfarande till största del utgår från den rasism som nazistpartiet i Tyskland stod för under sin tid vid makten, idéer som är minst sagt svåra att få gehör för i bredare kretsar.

Genomgången av källmaterialet har ingen ambition att tillbakavisa felaktiga påståenden om människorasers existens eller annat. Snarare vill jag klarlägga hur den rasistiska propaganda som här undersöks beskriver de ultimata skälen att kämpa för rasens eller folkets överlevnad som distinkt grupp. Av läsbarhetsskäl har jag valt att *inte* sätta tvivelaktiga begrepp som "ras" och "folk" inom citationstecken i den löpande texten, till förmån för en mer flytande återgivning av rasisternas budskap.

För att bättre kunna fixera etnopluralismen lägger jag sekundär vikt vid om det talas om ras, folk, nation eller kultur, eftersom dessa begrepp ofta kan flyta ihop. Uppsatsens syfte handlar inte så mycket om vilka ord som rasister använder för att beteckna sina föreställda gemenskaper, som om hur de beskriver den önskade *relationen mellan* dessa grupper.

Richard McCulloch har inte lästs på originalspråk utan i de översättningar som nu

¹ Richard McCulloch: *Det rasliga fördraget* (2000); Richard McCulloch: *Änglarnas levnadsöde* (2001); texter av Richard McCulloch publicerade på www.Preservationist-Books.com (för presentation av den hemsidan, se avsnitt 3.9)

sprids i svenska högerextrema kretsar. Detta kan vara en fördel då uppsatsen ju vill klargöra hur han har influerat sina svenska läsare. Tilläggas kan att Richard McCulloch är en usel skribent vars språk är till bredden fyllt med meningslösa, högtravande upprepningar². Ändå har han, som vi ska se, fått en svensk anhängarskara som sprider hans böcker som vore de heliga skrifter.

Självklart kan Nationaldemokraterna ljuga och överdriva på sin hemsida. Men eftersom det primära syftet med läsningen av texterna är att klassificera partiet *ideologiskt*, spelar frågan om sanna eller osanna sakuppgifter ofta ingen roll. I beskrivningen av Nationaldemokraternas praktiska verksamhet används naturligtvis partiets egna källor med försiktighet. Detta gäller även journalistiska källor. Källkritiska problem föreligger annars inte i någon särskilt hög utsträckning.

Uppsatsämnet är brännande hett och berör till stor del ett förlopp som utspelat sig under de allra senaste åren. Under arbetets gång hösten 2003 har en rad dramatiska händelser kring Nationaldemokraterna tillkommit. Dessa har i möjligaste mån beaktats men utan att ha någon avgörande betydelse för undersökningens inriktning. Jag är dock övertygad om att det inte skulle ha blivit samma uppsats om den skrevs med några års distans.

1.4 Teoretiska utgångspunkter

En utgångspunkt för studien är att rasism inte skall ses som en kvarleva av gamla fördomar, inte heller som ett evigt eller ofrånkomligt fenomen, utan som något som reproduceras av det samhälle vi lever i idag.

Rasism definierar jag inte i första hand som en lära utan som praktik. En uppsättning praktiker som producerar, stärker och avgränsar upplevda gemenskaper som ras, folk eller liknande, emedan särbehandling av människor tillhörande annan kategori än den egna inte bara praktiseras utan även görs till något viktigt och avgörande. Men det finns ingen rasism utan teori. Rasläror och rasistisk ideologi går i själva verket inte att skilja helt från rasismen som praktik.³ Bland annat eftersom ideologi (definierat i bred bemärkelse) både värvar nya anhängare till rasistiska rörelser och skapar en sammansvetsande och mobiliserande identitet för dess aktivister. När föreliggande uppsats talar om framväxten av en ny typ av rasism är det strängt talat en ny *rasistisk ideologi* som avses, om inte annat anges. När så är möjligt

² Följande exempel ur mängden av visar hur upprepningarna ger McCullochs språk en nästan parodiskt trögflytande karaktär: "En stor del av det fientliga beteende, de fientliga värderingar och attityder som beskrivits med termen 'rasism' är ett naturligt resultat av olika livsformers eller rasers konkurrens eller kamp för överlägsenhet eller dominans i – eller besittning av – samma territorium eller habitat." (McCulloch 2000, not på s. 100) Man får känslan av att författaren är väldigt förtjust över att just ha hittat en synonymfunktion i sitt ordbehandlingsprogram.

³ Resonemanget i avsnitten följer så här långt i stora drag Étienne Balibar: *Finns det en "nyrasism?"*. I Étienne Balibar och Immanuel Wallerstein: *Ras, nation, klass*

försöker jag både beskriva budskapet som kommuniceras utåt och tolka textens roll för rasisternas *självförståelse* av ideologin.

Jag avser använda en *genealogisk* metod. Det innebär att jag vill tolka de ideologiska pusselbitar som här studeras inte som fasta ståndpunkter med bestämd innebörd, utan som fenomen vilka "skiftar mening allt eftersom olika krafter bemäktigar sig det". Så formulerar Gilles Deleuze hur den genealogi som Friedrich Nietzsche introducerade handlar om att förstå den roll som *maskeringen och listen* spelar i samhällsliga förlopp, om att studera hur "en ny kraft endast kan träda in på scenen och bemäktiga sig ett objekt genom att först maskera sig som de krafter som redan har objektet i sin ägo".⁴ Michel Foucault benämner denna medvetenhet om hur ideologiska formuleringars innebörd kan bero på yttre krafter, "med allt vad den också innebär av förskjutningar och återanvändande av identiska formler för motsatta syften", som *Regeln om talets taktiska polyvalens*.⁵ Av den genealogiska metoden följer också att likheter i resonemang mellan exempelvis miljörelsen och den nya rasismen inte skall uttolkas med någon slags simpel *guilt by association*-logik, utan snarare ses som exempel på hur rasister bemäktigar sig en ekologisk diskurs och använder den för egna syften. Men inte heller rasismen ges någon evig essens utan ses även den som ett fenomen i rörelse och ständig omformning. Etablerade definitioner av rasism måste därför ständigt vara öppna för omformulering.

1.5 Tidigare forskning

Om det två-tre år unga partiet Nationaldemokraterna finns ingen forskning att tillgå. Lika lite går att hitta kring den relativt okände rasistideologen Richard McCulloch. Helt annorlunda ligger det naturligtvis till med äldre tiders rasism, om vilken det finns en uppsjö litteratur som dock huvudsakligen faller utanför uppsatsens omfång.

Forskningsläget kring den etnopluralistiska rasismen kan beskrivas som ofullständigt. Det finns dels forskning om utvalda rasiströrelser där etnopluralistiska idéer berörs, exempelvis Mattias Gardells *Rasrisk* som går igenom USA:s rasistiska motkultur.⁶ Dels finns det teoretiker som behandlar framväxten av en ny rasistisk logik på ett väldigt övergripande plan. Däremellan finns det ett glapp. Vetenskapliga studier av vilken roll etnopluralistisk ideologi kommit att få en roll i rasistiska rörelser är ovanliga. Dock har en del skrivits om den "nya högern" i Frankrike, bland annat i Göran Dahls *Radical Conservatism and the Future of Politics*⁷, som teoretiserar

⁴ Gilles Deleuze: *Nietzsche och filosofin*, s. 34-36. Se även Friedrich Nietzsche, *Till moralens genealogi*, särskilt s. 242-243 (i *Samlade skrifter band 7*)

⁵ Michel Foucault: *Sexualitetens historia band I. Viljan att veta*, s. 110-111

⁶ Mattias Gardell: *Rasrisk*

⁷ Göran Dahl: *Radical Conservatism and the Future of Politics*

etnopluralismen men utifrån ett helt annat källmaterial än jag utgår från. Göran Dahl sätter även rasismens idéer i en samhällelig kontext på ett utmanande sätt. Utöver rasism- och fascismforskning⁸ har jag även använt ett par översiktliga verk om miljörelsens historia för att sätta etnopluralismens "ekologiska" argument i perspektiv.⁹

Övergripande teorier om den etnopluralistiska rasismens samhälleliga funktion hämtar jag främst från Étienne Balibars korta men mycket kärnfulla analys av vad han kallar *nyrasism* eller *differentiell rasism*¹⁰, samt från passagera om postmodern rasism i Michael Hardts och Antonio Negris *Empire*.¹¹ Författarna till dessa två verk kan sägas stå för en oortodox marxism med strukturalistisk respektive poststrukturalistisk prägel.

⁸ Bernt Skovdahl: *Skeletten i garderoben. Om rasismens idéhistoriska rötter*; Philip Yale Nicholson: *Who Do We Think We Are? Race and Nation in the Modern World*; Roger Griffin (red.): *Fascism*; Marek Kohn: *The Race Gallery: The Return Of Racial Science*; Janet Biehl och Peter Staudenmaier: *Ecofascism. Lessons from the German Experience*;

⁹ Donald Worster: *De ekologiska idéernas historia*; Eva Friman och Anders Öckerman (red.): *Hela världen. Samhälleliga och kulturella perspektiv på miljökrisen*

¹⁰ Balibar

¹¹ Michael Hardt och Antonio Negri: *Imperiet*

2. Richard McCulloch – etnopluralism som livsåskådning

2.1 Mänsklig divergens

Det rasliga fördraget är en bok som presenterar sig själv som rasistisk. Ändå tar författaren Richard McCulloch¹² avstånd från ideologier som predikar att vissa raser är mer värda än andra. Ideologin utgår i stället från "raslig mångfald", och grundar sig på ett filosofiskt plan i ett bejakande av *skillnad*.

"Vi lever i en värld av kontraster, av till synes oändlig mångfald och variationsrikedom", lyder de inledande orden, och författaren fortsätter med att sätta en sorts etiskt likhetstecken mellan ras och individ, genom att förklara att vissa skillnader ligger på individuell nivå, andra på raslig.¹³

Utgångspunkten är att mångfalden har ett egenvärde, och att rasblandning är ett hot mot denna mångfald. I apokalyptiska ordalag beskrivs hur raser upphör att existera som distinkta enheter – något som karaktäriseras som "folkmord" – för att upplösas i en enhetlig massa. Med denna dramaturgi som kärna levererar *Det rasliga fördraget* såväl en världsåskådning med svar på existensiella frågor, som en historiesyn och ett politiskt program för framtiden.

Ekologiskt tänkande utgör alldeles uppenbart ideologins förlaga. "Rasligt bevarande har mycket gemensamt med naturens bevarande", skriver Richard McCulloch. Liksom miljövårdsåtgärder krävde att begreppet "miljön" blev allmänt etablerat och en etik som erkände miljöns värde utvecklades, efterlyser han "en naturvårdande etik för raserna".¹⁴ Om och om igen i boken upprepas dess centrala påstående: strikt geografisk separation av raserna är nödvändig för att bibehålla den rasliga mångfalden.

Bevarande är dock inte nog för Richard McCulloch. Han går så långt som att hävda att den önskvärda utvecklingen är att rasskillnaderna, som en följd av kommande geografisk separation, växer och fördjupas till den grad att de olika grupperna på lång sikt inte ska *kunna* skaffa barn med varandra. Han vill alltså transformera *homo sapiens* från en art till flera arter, vilket ger en vink om den enorma vidden av det överhistoriska perspektiv som anläggs.

¹² Richard McCulloch är född 1949 och bosatt i Florida. Han gav ut sin första bok 1982, och uttrycket *Det rasliga fördraget* publicerades ursprungligen 1994. (Preservationist-Books.com: *En intervju med Richard McCulloch*)

¹³ McCulloch 2000, s. 9-10. Begreppet "ras" definieras i *Det rasliga fördraget* som i förbigående såsom en grupp vilken kan skiljas från andra grupper genom genetiskt överförda, synliga fysiska skillnader. Frågan huruvida olika raser har olika mentala egenskaper lämnas öppen av författaren, som faktiskt inte tycks anse det vara särskilt viktigt.

¹⁴ *ibid*, s. 61

"Divergensprocessen – eller livets differentiering – /.../ fortsätter i takt med att varje ny livsförgrening frambringar nya förgreningar och underförgreningar, då varje ras utvecklar sig till en ny art som i sin tur förgrenar sig till nya raser. I denna dynamiska och kreativa process är en ras en protoart eller art i vardande, en potentiell ny art /.../ Den divergerande evolutionen är orsaken till den stora mångfalden hos de levande ting, mänskliga och icke-mänskliga, som befolkar vår planet."¹⁵

"Divergerande" är ett genomgående nyckelord i *Det rasliga fördraget* – och som vi ska se även för Nationaldemokraterna. Målet är skapandet av större biologisk mångfald genom divergerande evolution – och som ett mantra upprepas genom hela boken att "reproduktiv isolering" är en förutsättning för detta. Valet av partner skall på ett naturligt sätt begränsas till den egna rasen genom att olika raser helt enkelt hålls totalt åtskilda och inte *kan* mötas. Utan sådan isolering "kommer kontraevolutionens eller degenerationens omvända process av raskorsning" att ta över och leda i riktning mot mänsklig likformighet och de unika särdragens försvinnande. Detta är enligt McCulloch vad som har hänt i vår tid: Ett ökat antal "mångrasliga förhållanden" har vänt på en obeskrivlig lång process av divergerande evolution.¹⁶

Divergensprincipen har framhållits som den ofta bortglömda (även av Darwin själv) del av evolutionsläran som pekade i en annan riktning än mot hänsynslös konkurrens. Inspirerad av Goethe och romantiska naturfilosofer framställde Darwins divergensprincip naturen som en kreativ kraft vars yttersta mening var ständigt ökad mångfald. De som velat försvara Darwin mot politiska misstolkningar har framhållit divergensens uppfinningsrikedom som ett alternativ till den kyliga tanken på att "högre stående raser" av naturen måste utplåna de lägre.¹⁷ Men i Richard McCulloch har vi en rasist som tvärtom bygger hela sin rasistiska ideologi på divergensprincipen!

Det är på sin plats att påpeka att Darwins idé om en divergerande evolution som oavbrutet och långsamt leder till större biologisk mångfald idag har övergivits av de flesta biologer. Paleontologen Stephen J Gould klassar "Gradualismen, tanken att alla förändringar måste ske mjukt, långsamt och stabilt" som en "kulturellt baserad förutfattad mening, som till viss del grundade sig på artonhundratalets liberalism inför en värld i revolution."¹⁸ Idag pekar naturhistorikerna ofta på drastiska klimatförändringar som källa till förändring och artskapande. De påminner oss om att mer än hälften av de då existerande arterna på jorden upprepade gånger har dött ut under relativt kort tid, utan att det skall ses som något "onaturligt".¹⁹

¹⁵ *ibid*, s. 11-12

¹⁶ *ibid*, s. 16, 19-20

¹⁷ Worster, s. 121-125

¹⁸ Stephen J Gould citerad i Manuel Castells: *Informationsåldern band I. Nätverkssamhällets framväxt*, s. 51

¹⁹ Sofia Åkerberg, *Världens mångfald – biodiversitet och naturvårdsbiologi*, s. 80. I Friman/Öckerman 2003. Se även Skovdahl, s. 101-104.

2.2 Divergerande evolution som Jordens mening

Vad som för Richard McCulloch ytterst motiverar värnandet av "raslig mångfald" är ett mer eller mindre kvasireligiöst resonemang:

"Det två motstridiga krafterna i rasernas tillvaro – liksom i allt livs tillvaro, ty raser är livets förgreningar – är livets och dödens krafter, skapelsens och förgörelsens. Den skapande kraften för en ras /.../ är den divergerande evolutionens eller artförgreningens process /.../ Men den rasligt destruktiva kraft som är den exakta motsatsen eller antitesen till divergerande evolution är korsning – konvergensens kraft. Den omintetgör, förgör eller raserar den mångfald som skapats av den divergerande evolutionen"²⁰

Divergerande evolution är alltså en i högsta grad existensiell fråga för Richard McCulloch. Hans etnopluralism utnämner den ständigt ökande biologiska mångfalden till Jordens mening, i en livsåskådning präglad av skräck för biologisk entropi. Rasen är vad som skänker ett "högre syfte" åt individernas existens.²¹ Den är "Skapelsens triumf över sina eviga fiender entropi, tillbakagång, degeneration och antiskapelse."²² I sitt specialskrivna förord till svenska upplagan av *Det rasliga fördraget* beskriver McCulloch det paradig som han menar håller "de nordliga folken" fångna och som underminerar dess fortsatta existens som ras:

"universalismen, mångrasismen, samt vad jag betecknar 'raslig nihilism'. Den rasliga nihilismen hatar, förnekar och protesterar mot förekomsten av olika raser och rasliga olikheter och söker förgöra dem, och därmed eliminera – eller förinta, reducera till Intet – skapelsens rasliga särprägel och mångfald."²³

Anmärkningsvärt i ovanstående citat är hur närvarande Friedrich Nietzsche är i formuleringarna. Flera element i *Det rasliga fördraget* vittnar om ett brottande med en liknande problematik: En *nihilism* som vill reducera, förneka och jämna ut all form av *skillnad* och ersätta *mångfald* med *enhet* vilket i förlängningen leder till *Intet*. Vidare anläggs ett överhistoriskt perspektiv där människan är en passage till något bättre snarare än ett evigt värde. Men trots ett slags pseudonietzscheanskt patos kunde inget vara mer felaktigt än att klassa Richard McCulloch som nietzschean. Snarare tycks han stå i samma komplexa relation till Nietzsche som många av fascismens och den konservativa revolutionens tänkare gjorde under 1900-talets första decennier.²⁴

I en annan bok, *Änglarnas levnadsöde*, svävar Richard McCulloch ut i extatiska

²⁰ McCulloch 2000, s. 18

²¹ *ibid*, s. 42

²² McCulloch 2001, s. 158

²³ McCulloch 2000, s. 2-3

²⁴ Res Publica nr. 23 (1993), tema "Konservativ revolution", samt Dahl. Angående Nietzsche kan tilläggas att såväl dennes betydligt mer sofistikerade mångfaldsbegrepp, hans intensiva antinationalism och hans filosofiska motvilja mot såväl "lika rättigheter" som mot "livsuppehållande" ambitioner av alla de slag tydligt visar att de influenser som tycks ha nått McCulloch rör sig på ett mycket ytligt plan.

hyllningar till "Livskraften" och hävdar bland annat att utbyggd kärnkraft krävs för att nordfolken ska kunna "uppstiga mot stjärnorna" i en "resa in i ontologin och kosmologin" som ska "bringa livets och Skapelsens gåva till stjärnorna".²⁵

"Livskraften växer och reser sig i takt med att livet växer och reser sig /.../
Uppdraget att sprida högre Liv och Livskraften genom hela universum – aktivera och vitalisera alla evighetens bortersta skrymslen, uppfylla och förverkliga Livets yttersta existens som nu är blott en puppa av vad det söker att bli – inrymmer möjligheten till både det storslagnaste av levnadsöden och det största av misslyckanden. Endast genom uppstigande, genom att nära och förädla det högsta och bästa inom oss, kan vi hoppas på att lyckas."²⁶

Richard McCulloch försöker lansera någon form av religion, om än beskriven i vaga ordalag. Han är fientligt inställd till universalistiska frälsningläror och tycks själv stå för någon slags livs- eller soldyrkan av nyhednisk karaktär.

Kapiteln i *Änglarnas levnadsöde* har rubriker som "Raslig empati" och "Sexuell idealism" och Richard McCulloch gör romantiska utläggningar om de nordiska kvinnornas skönhet, illustrerat med bilder av blondiner.²⁷ Han har fortfarande kvar en bild han klippte ut ur en veckotidning 1963. Då var han 13 år och blev förälskad i den blonda svenska skönheten, och han uppger att bilden på henne är fortfarande en av hans inspirationskällor för kampen.²⁸

2.3 "Moralisk rasism" som politisk avgränsning

Vem är då fienden? Ytterst luddigt benämns den "Enheten", någon sorts samlingsbegrepp för moderna idéer som strävar efter "En värld" och "En ras" och som "söker eliminera den mänskliga mångfalden genom en hopblandnings- eller konvergensprocess". Rötterna till detta beskriver Richard McCulloch i en religionshistorisk utläggning där universalistiska religioner som kristendomen och islam anklagas för imperialism i sin strävan att sprida sig till hela mänskligheten.²⁹ Värt att notera är att han *inte* pekar ut judendomen, tvärtom citerar han gärna Gamla testamentet. Däremot kopplar han gnosticisms tro på att den materiella världen är en illusion, liksom den cartesianska kropp-själ-dualismen, till vad han benämner "raslig nihilism"³⁰. Idag, menar han, tar sig den "rasliga nihilismen" ofta uttryck i internationalistiska strävanden efter en världsregering.³¹ Vänsterideologier i allmänhet

²⁵ McCulloch 2001, s. 165, 171, 179

²⁶ *ibid*, s. 166

²⁷ *ibid*, s. 68-69

²⁸ Richard McCulloch: *E-post från motståndare till nordligt rasbevarande. Urval av korrespondens*. Preservationist-Books.com

²⁹ McCulloch 2000, s. 50, 115-116

³⁰ *ibid*, s. 53-56

³¹ Skräcken för att en ljusskygg grupp försöker etablera en "världsregering" är ett mycket vanligt inslag i de konspirationsteorier som kretsar kring frimurare och Illuminati och som är vanliga såväl inom extremhögern som annorstädes. Dock pekar inte McCulloch ut några speciella grupper.

anklagas för att företräda "en nihilistisk version av jämlikhetstanken".³²

Efter att ha definierat rasism som alla sorters ideologier vilka betraktar rasskillnader som viktiga, skiljer Richard McCulloch på "*omoralisk rasism*" och sin egen "*moraliska rasism*". Som omoraliska stämplar han de rasistiska läror som inte erkänner vad han kallar "rasliga rättigheter", utan strävar efter en ras herravälde över andra raser, vilket leder till konflikter och folkmord.³³ Men:

"Moralisk rasism är bevarandets medelväg, den 'gyllene medelvägen' mellan de två motsatta destruktiva extremlägena. Den stakar ut en rasligt bevarande kurs mellan den omoraliska rasismens Skylla och den rasliga nihilismens Karybdis."

Problemet, enligt Richard McCulloch, är att "moralisk rasism" inte är ett erkänt begrepp, vilket kräver att den "tydligt särskiljs från alla andra ståndpunkter i rasfrågan, i synnerhet de olika formerna av omoralisk rasism."³⁴ Därför avgränsar han sig mot den klassiska nazismens och socialdarwinismens handlingskult:

"Varje paradig har sina demoner /.../ För rasnihilismen är det 'nazism', den vagt definierade uppsamlingstermen för socialdarwinismens extremare ideologiska ättlingar som förespråkar brutal handling som någonting nödvändigt i en skoningslös biologisk kamp för raslig överlevnad. Men rasnihilismen hävdar att alla ideologier bortom dess gränser, de enda alternativen till dess värderingar, är ideologier av denna typ, varvid den förnekar existensen av andra alternativ."³⁵

2.4 Från individ till ras

När Richard McCulloch talar om rasliga rättigheter anknyter han medvetet till den liberala traditionen av individuella rättigheter, som han inte på något vis tar avstånd från utan tvärtom säger sig vilja bygga ut. Filosofer som John Locke hyllas i *Det rasliga fördraget*, men det är ingen naturrättslig doktrin som Richard McCulloch framlägger. Rättigheter existerar enligt honom bara i den utsträckning som människor tror på dem.³⁶

Ur likställandet mellan individuella rättigheter och rasliga dito härleder McCulloch en strategi: precis som individualismen i vårt samhälle har fått en positiv innebörd utan att all form av hänsynslös egoism för den skull accepteras, ska den "moraliska rasismen" göras till en hegemonisk princip.³⁷ Rasism skall skiljas från folkmord precis som individualism skiljs från mord.

"Rasism, nationalism och individualism hävdar alla betydelsen och värdet av en

³² ibid, s. 108

³³ ibid, s. 64-67, 80

³⁴ ibid, s. 71

³⁵ ibid, s. 4

³⁶ ibid, s. 23, 31, 33-34

³⁷ ibid, s. 72

specifik enhet och dess rätt att vara åtskild, unik och differentierad från massan snarare än absorberad av den", skriver McCulloch. Dessa tre ideologier "står därför alla i strid mot Enhetstrons allehanda universalismer" som vill "absorbära alla de skilda raserna och människofolken i en enorm och homogen massa."³⁸ Om det råder en konflikt mellan en individs rättigheter och en ras rättigheter, skall dock enligt McCulloch rasens rättigheter ha företräde, då raser historiskt sett har mycket längre livslängd än individer.³⁹

Kärnan i boken *Det rasliga fördraget* är det högtidliga kungörandet av "ett nytt paradigm eller en ny kultur för rasliga relationer", vilket i kontrast till både "omoralisk rasism" och "rasnihilism" skall "befrämja de olika människorasernas fredliga samexistens och samtidigt beskydda deras fortsatta existens".⁴⁰

Fredsretoriken stämmer inte överens med vad vi förväntar oss att höra från bekännande rasister. Inte heller att FN:s *Konvention om förebyggande och bestraffning av brottet folkmord* som antogs efter andra världskriget framhålls som ett positivt exempel på juridiskt erkännande av "rasliga rättigheter".⁴¹

Men detta räcker inte. Mänskligheten som helhet måste enligt Richard McCulloch ingå en överenskommelse där raser ges samma okränkbara rättigheter som individer, vilket är vad begreppet *Det rasliga fördraget* åsyftar. Detta fördrag menar McCulloch skall bygga på en *Deklaration om rasliga rättigheter* som han själv har skrivit som ett tiopunktsprogram. Där fastslås bland annat att varje ras har rätt till ett eget territorium, "åtskilt från och slutet för andra raser", en plats dit *inga* medlemmar av andra raser har tillträde.

Den luddigt formulerade sjunde punkten kan bara tolkas som att ingen åsiktsfrihet skall gälla i rasfrågan – alla *måste* kämpa för rasens renhet, eftersom "Alla raser har rätt till sina medlemmars tillgivenhet, kärlek och omvårdnad". McCulloch gör klart att ingen tolerans för avvikande synsätt ska finnas, när han manar till:

"Motstånd mot varje form av folkmord eller raslig förgörelse eller försvagning, antingen det sker med eller utan sina offers samtycke eller samarbete, /.../ inklusive följande:
a. Varje handling, policy, värdesystem eller förhållande som förhindrar, hämmar, begränsar eller motverkar en ras framgångsrika fortplantning. /.../
f. Varje handling, policy, process, värdesystem eller förhållande som främjar, uppmuntrar eller har som verkan att bortföra personer från deras ras, till sinne eller kropp, fysiskt eller genom alienation av tillgivenhet och lojaliteter, och förflytta dem, eller deras tillgivenhet och lojaliteter, till en annan ras."⁴²

Med tanke på hur marxismen, psykoanalysen och kristendomen bara är några exempel

³⁸ ibid, s. 79-80

³⁹ Richard McCulloch: *E-post från motståndare till nordligt rasbevarande*

⁴⁰ McCulloch 2000 s. 125, 132

⁴¹ ibid, s. 34-35

⁴² ibid, s. 36-39

på riktningar som i den nazistiska traditionen stämplats som judiska ideologier,⁴³ är det svårt att tänka sig några andra åsiktsriktningar än en etnopluralism av McCullochs eget snitt skulle kunna gå säkra i hans samhällsvision. Särskilt som han uttryckligen påpekar att det är statsmaktens roll att upprätthålla *Det rasliga fördragets* etiska övertygelser. Det är till och med statens grundläggande syfte att skydda rasen från "utspädning, försvagning eller utplåning". Den regering som inte upprätthåller rasens renhet genom "reproduktiv isolering" har blivit "rasligt förtryckande" och därför "illegitim och förlorar sitt etiska existensberättigande". Då har medlemmarna av rasen enligt McCulloch "det moraliska ansvaret att arbeta för den regeringens utbyte."⁴⁴

Det är slående hur Richard McCulloch på bara ett fåtal sidor logiskt fortskrider från en etisk princip om "rasliga rättigheter" – härledd i lika grad från den liberala traditionen av individuella rättigheter och det ekologiska försvaret för biologisk mångfald – till en att skissera en samhällsordning där inga andra åsikter än hans egna tillåts. Eftersom "rasliga rättigheter" beskrivs som okränkbara, levererar han också en sorts etiskt försvar för rasistiska gruppers rätt att med våld försöka störta samtliga världens regeringar.

Men samtidigt skriver han uttryckligen att dessa dogmer är en logisk förlängning av "den västerländska kulturens etiska, politiska och intellektuella tradition. Denna tradition inkluderar motstånd mot varje form av totalitarism eller diktatur, samt stöd för demokratiska politiska institutioner och individuella rättigheter, friheter och beskydd, inklusive yttrande- och tryckfriheten".⁴⁵

Enda rimliga slutsatsen som kan dras utifrån detta är att Richard McCulloch förespråkar demokrati och yttrandefrihet – för alla som tycker som han själv. För honom framstår detta dock inte som det minsta paradoxalt, eftersom det "ekologiska" idealet, bevarandet av den "rasliga mångfalden", har företräde framför andra rättigheter.

Eller som han uttrycker det i apokalyptiska ordalag: "Enligt den amerikanska stadgan om utrotningshotade arter, som definierar arter till att omfatta underarter, /.../ är den nordliga rasen redan utrotningshotad." Om denna ras skulle försvinna som distinkt enhet, skulle det vara "en tragedi av kosmiska proportioner".⁴⁶

⁴³ "marxismen är sekulariserad judendom", som nationaldemokraten Tomas Johansson uttrycker det (Nationaldemokraterna: *Tomas Johanssons tal på Nationaldemokraternas valupptaksmöte*, 20 mars 2002)

⁴⁴ McCulloch 2000, s. 40-41

⁴⁵ ibid, s. 41

⁴⁶ ibid, s. 103, 114

2.5 Global folkomflyttning

Det rasliga fördraget nöjer sig inte med att presentera principer, utan ger även en plan för hur dessa ska genomföras på global nivå, kryddat med tabeller och kartor. För att förverkliga den rasliga separationen i skilda territorier krävs ett gränsdragningsarbete på global nivå och jättelika folkomflyttningar. På bokens fem sista sidor redogör Richard McCulloch för hur han tänker sig att världen skall delas mellan raserna på ett "moraliskt" sätt:

Vad gäller Europa skall "oförenliga raselement" som invandrat efter 1955 skickas till sina hemländer, eller om det inte är möjligt "till ett nytt rasligt hemland tillhandahållet dem utanför Europa". Men enligt Richard McCullochs syn på ras är det inte heller acceptabelt att alla européer korsas. Nordeuropéernas blod skall hållas rent från "mediterranida" gener, varför geografisk separation måste upprätthållas även *mellan* olika folk i Europa.

Nordamerika skall däremot delas upp i en mängd olika rasrena hemländer, vilket han kallar "en praktisk – såväl som rättvis och moralisk – lösning." En oberoende nation i södra USA för alla "av synbar partiell kongoid härkomst" samt de "kongoider" som Europa har problem att utvisa någon annanstans, en stat i norr för den amerikanska indianbefolkningen, medan de av ostasiatisk härkomst skulle få en egen stat i San Diego och två oberoende nationer upprättas för "mediterraniderna, armeniderna, irano-afghanerna, turaniderna och de asiatiska indierna". Resten av USA och Kanada skulle reserveras för enbart "de nordliga och alpina rasgrupperna".⁴⁷ Övriga världen menar han redan idag är relativt rasren och medveten om vikten av åtskillnad, så där ser han inte att så omfattande åtgärder behövs.⁴⁸

Richard McCulloch skriver att "raslig likgiltighet" inte var något hot under de tusentals generationer då han menar att "raslig geografisk separation" har gällt (notera hur han osynliggör mänsklighetens nomadiska historia!). Den moderna världen kräver dock enligt honom ett medvetet bevarande.⁴⁹ Här ser vi hur han strävar efter att lägga sig tätt intill det ekologiska tänkandet, och även att han är allt annat än traditionalist. Snarare än en återgång till ett påstått förflutet vill han se en form av raslig återfödelse.

Att klassificera familjer efter rastillhörighet och sedan deportera dem till utvalda territorier kallar Richard McCulloch för "De många boningarnas etik".⁵⁰ Det presenteras gång på gång som en "Ny världsordning", ett bejakande av mångfald och fred som alternativ till likformighet, universalism och imperialism.⁵¹ Yttersta målet är

⁴⁷ *ibid*, s. 135-138

⁴⁸ Richard McCulloch kan tänka sig att Karibien, Brasilien och delar av Latinamerika kan vara zoner där rasblandningen så att säga släpps fri. (Richard McCulloch: *E-post från motståndare till nordligt rasbevarande*)

⁴⁹ McCulloch 2000, s. 49

⁵⁰ *ibid*, s. 7, 118. Begreppet "många boningar" hämtar han enligt egen utsago från Gamla testamentet

⁵¹ *ibid*, s. 114, 116, 118

dock som vi sett att *homo sapiens* genom divergerande evolution skall klyvas i flera olika arter.

Separationsplaner av det slag som *Det rasliga fördraget* lanserar är ingen ovanlighet inom USA:s rasideologiska miljöer. Mattias Gardell ger i sin bok *Rasrisk* exempel på hur en mängd rasister levererat olika motstridiga förslag.⁵²

2.6 Etnopluralism kontra socialdarwinism

McCulloch erkänner att dogmerna aldrig någonsin har tillämpats (varför han påpekar att man inte skall använda dem för att döma det förflutna), och att de i nuläget inte existerar som rättigheter utan bara som övertygelser hos ett fåtal. Men förverkligandet av *Det rasliga fördraget*, skriver han, "kommer att vara ett stort steg framåt för mänskligheten. Det kommer att ersätta den uråldriga regeln om 'den starkares överlevnad' – ett existensförhållande som är civilisationens antites".⁵³

Här blir det uppenbart att McCullochs sätt att använda biologiska argument i rasistiskt syfte skiljer sig fullkomligt från de socialdarwinistiskt präglade rasläror som betonade den skoningslösa kampen och har beskrivits så här av rasismhistorikern Philip Yale Nicholson:

"I ett djungelliknande kamp mellan klasser, nationer och raser var det enligt socialdarwinisterna både naturligt och riktigt att vinnarna inte bara dominerade de underlägsna utan även utrotade dem för människosläktets bästa på lång sikt. /.../ Krig framhölls av många entusiastiska socialdarwinister som en naturlig reningsprocess, en återupprättande av sociala relationer som gått snett eller korruperats."⁵⁴

McCulloch ersätter konflikt med separation, krig med fred, överhöghet med jämlikhet. Det innebär en grundläggande skillnad gentemot den syn på biologin som Adolf Hitler propagerade för i *Mein Kampf*. Hitler stod för en slags vulgariserad socialdarwinism, vars grundfundament uttrycktes som "den järnhårda lagen, att den bäste och starkare nödvändigtvis och med rätta skall segra. / Den, som vill leva, må alltså kämpa, och den, som inte vill strida i denna den eviga kampens värld, förtjänar inte att leva." Pacifistiska drömmier förhånades ständigt av Hitler. Han skulle sannolikt inte ha mycket mer än förakt till övers för den fredliga utopin av raslig samlevnad som målas upp i *Det rasliga fördraget*.

För Adolf Hitler var det av högsta vikt att påpeka hur den ariska rasen var den enda som skapat någon kultur av betydelse.⁵⁵ Kulturrelativisten McCulloch lägger däremot ingen vikt vid om raser har utträttat storverk eller inte, och tycks inte heller mena att

⁵² Gardell 1998, s. 303-315

⁵³ McCulloch 2000, s. 42-43

⁵⁴ Nicholson 2001, s. 120

⁵⁵ Hitler, *Mein Kampf*, kapitlet *Folk och ras*, s. 260-261

det finns någon universell måttstock på storhet. Enligt *Det rasliga fördraget* behöver inte raser kvalificera sig för att bevaras – i stället är det totalitetens mångfald som idealiseras.

För Hitler var det inte raslig separation som låg bakom vad han såg som den ariska rasens historiska storhet. Tvärtom – kulturens grund ligger, skriver han, i att "ariern träffade samman med lägre stående folk, underkuvade dem och gjorde dem underdåniga sin vilja".⁵⁶ Kontrasten mot McCullochs ultra-separatistiska och föregivet anti-imperialistiska idéer kunde knappt vara större.

⁵⁶ *ibid*, s. 266

3. Nationaldemokraterna och etnopluralismen i Sverige

3.1 Nationaldemokraternas bildande

Inre konflikter hade en tid plågat det högerextrema partiet Sverigedemokraterna (SD) när splittringen skedde vid partikongressen i april 2001. Två ledamöter av partistyrelsen uteslöts ur partiet, anklagade för att ha byggt upp en "hemlig, parallell organisation" inom SD: förre partiorganisatören Tor Paulsson och fullmäktigeledamoten Anders Steen, båda från Haninge.

Två falanger utkristalliserade sig, och under den följande tiden kallade utbrytarna SD:s nye partiorganisatör Tommy Funebo för infiltratör, liberal, sionist och marxist medan denne anklagade Steen och Paulsson för att se "judar och frimurare bakom varje hörn". Fler avhoppare, såväl erfarna partiveteraner som en grupp ideologiskt intresserade ungdomar från Stockholm, slöt sig samman för att vid ett möte den 12 augusti 2001 bilda Nationaldemokraterna (ND).⁵⁷

Medan etablerade partier står för döden står Nationaldemokraterna för livet, förklarade partisekreterare Vávra Suk i sitt tal för de 150 besökarna vid det konstituerande mötet.⁵⁸ Han är 28 år, invandrare från Tjeckien och ansvarig för partiets ideologiska program.⁵⁹ Daniel Pohl från tidskriften Expo, som lyckades infiltrera det nystartade partiet, uppger att den person som ska ha skrivit partiets stadgar tillsammans med Vávra Suk själv uppgett att argumenten till stor del hämtades direkt från Richard McCulloch. Stadgarnas fyra första punkter kretsar kring temat "rätten till liv" och kan inte under några omständigheter ändras, de är "eviga".⁶⁰

⁵⁷ Mikael Ekman och Stieg Larsson: *Sverigedemokraterna – Den nationella rörelsen*, s. 184-185. Innan partisplittringen hände det att Sverigedemokraterna benämnde sin egen ideologi som "nationaldemokrati" (ett begrepp hämtat från Rudolf Kjellén). Nationaldemokraternas namnval bör nog inte tolkas som en ideologisk bestämmelse.

⁵⁸ *ibid*, s. 189

⁵⁹ Nationaldemokraterna: *Vilka företräder Nationaldemokraterna*

⁶⁰ Ekman/Larsson, s.195-196. Samma person som medförfattade partiprogrammet uppges ha varit den som intervjuar McCulloch i den pamflett som Föreningen för Folkens Framtid (se avsnitt 3.9) spred. (Preservationist-Books.com: *En intervju med Richard McCulloch; FFF 1999-2001*)

3.2 Stadgarna

Från allra första början är likheten med Richard McCullochs dogmer slående i Nationaldemokraternas stadgar:⁶¹

"§1 Partiets målsättning

Nationaldemokraterna (ND) är det politiska partiet, tillhörande den rörelse, vars målsättning är bevarandet av livets mångfald och tryggheten av dess fortsatta utveckling på jorden."

Resten av detta grundläggande principdokument för Nationaldemokraterna kan till stor del beskrivas som en rad omformuleringar av principer ur *Det rasliga fördraget*. Med en skillnad – i stället för ras talar Nationaldemokraterna om nation, folk eller etnicitet.

Nationaldemokraterna skriver att nationalismen handlar om att "värna livet självt, dess existens, mångfald och vidare utveckling". "Livet självt" är ett av Richard McCullochs favorituttryck.⁶² Partistadgarna fortsätter med formuleringar som exakt stämmer överens med resonemanget i *Det rasliga fördraget*:

"Rättigheter är abstrakta och existerar bara i den mån människor erkänner och handlar utifrån dem. Den viktigaste rättigheten är rätten till liv. Denna rätt existerar både för individer och etniska grupper. /.../

Nationaldemokraterna respekterar alla folks rätt till liv. Detta skiljer oss från ideologier som antingen inte alls erkänner de enskilda folks rätt till liv, eller bara värnar om ett eller några folks rätt till liv, och där båda i sina mest extrema former kan leda till folkmord. /.../

Partiet strävar efter att upphöja folkens rätt till fortsatt liv till den viktigaste principen. /.../

Särskilt skall arbetet lyfta fram värdet av de olika folks bevarande, värdet av livets fortsatta divergerande utveckling, de faror som kan hota det svenska folkets överlevnad, och påvisa att ett agerande som kan avvärja dessa."

Nationaldemokraterna sluter alltså här av allt att döma, genom sitt användande av ordet "divergerande utveckling", upp bakom Richard McCullochs visionära idé: En framtid där den mänskliga arten delas i flera arter till följd av en storskalig geografisk separation. Men för den genomsnittlige läsaren av texten på hemsidan är det kanske inte uppenbart hur användandet av ordet "divergerande" anspelar på en amerikansk

⁶¹ Här citeras ur stadgarnas tre första paragrafer, vilka publicerats på Nationaldemokraternas hemsida under rubriken *Grundläggande principer och värderingar*. Resten av stadgarna tycks vara hemliga.

⁶² Richard McCulloch skriver exempelvis att "vårt rasproblem handlar om livet självt – om rasligt liv, om rasligt bevarande, raslig överlevnad och fortsatt existens" (McCulloch 2000, s. 1). Förutom Nationaldemokraternas stadgar talar även partiideologen Robert Almgren om "livet självt" i artikeln *Till kärnfamiljens försvar!*

rasteoretiker.

Partitidningen *Nationell Idag* har även publicerat en artikel av McCulloch, fylld av högstämnda formuleringar erinrande om Oswald Spenglers kulturpessimism. Artikelns slutsats är att det inte ska behöva motiveras *varför* man strävar efter att bevara en viss ras, eftersom "Inget som existerar som en del av Naturen borde behöva rättfärdiga sin fortsatta existens".⁶³

3.3 Principprogrammet

Nationaldemokraterna har ett principprogram där var och en av de 17 punkterna följer schemat *princip-målsättning-åtgärd*, vilket kan ses som ett sätt att betona vikten av att integrera ideologin med aktivismen.⁶⁴ Först av alla punkter är "Alla folks rätt till liv", där *principen* tycks ha hämtats från Richard McCulloch:

"Att det i världen finns en rik variation av olika skilda folk är värdefullt och en manifestation av livets fantastiska förmåga att ständigt divergera och finna nya uttryckssätt. Alla folk i världen har en moralisk rätt till frihet, oberoende och fortsatt existens, så att de mänskliga livet på jorden kan behålla denna mångfald. Inget folk skall riskera att denna rätt kränks genom undanträngning av eller påtvingad integrering med andra, vitt skilda folk."

Utifrån denna princip härleder partiet sin *målsättning*, definierad som att "trygga existensen, oberoendet och friheten för svenskarna", vilket kräver "att andelen invandrare och särskilt icke-européer skall vara så låg att folkets sammansättning inte påverkas på lång sikt". Bland de åtgärder som skall användas för att uppnå denna målsättning är följande central: "Stoppa invandringen till Sverige från länder utanför den västerländska kulturkretsen och pröva alla medborgarskap och uppehållstillstånd utfärdade till invandrare från dessa länder." Man skulle kunna säga att Nationaldemokraterna utifrån en universalistisk princip om mänsklig etnisk mångfald motiverar vad de flesta skulle benämna som en typisk rasistisk politik. Synen på etnicitet, nation och ras utvecklas under den visionära punkten "En värld av nationer":

⁶³ Richard McCulloch: *De nordiska folkens tragedi*, publicerad som följetong i *Nationell Idag*, första delen i 3/2002. Här citeras den översättning som Preservationist-books.com gjort och som har titeln *De nordliga folkens tragedi*.

⁶⁴ Nationaldemokraterna: *Principprogram*

"Vi anser nationen vara den grundläggande största enhet med vilken människan kan känna en äkta samhörighet grundad på gemensam kultur med traditioner och grundläggande värderingar, gemensamt språk och gemensam härstamning. Varje folk har rätt till sitt eget land, oberoende att kunna bestämma över sig själv och frihet att utvecklas efter egna förutsättningar utan ovälkommen inblandning från andra."

Tankemönstren stämmer på flera punkter i detalj överens med *Det rasliga fördraget*, men Nationaldemokraterna använder i stort sett inga biologiska argument och inte ordet "ras". Ersättning för det blir omväxlande "folk", "nation" och "kultur" (någon gång även "härstamning").⁶⁵ Principprogrammets punkter "Kultur" och "Byggarkitektur och konst" förklarar hur man praktiskt vill skydda de "traditionella svenska värderingarna" – definierade som "respekt för andra, omtanke, hederlighet, flit, objektivitet och självkontroll". Åtgärden beskrivs så här:

"Begränsa inflytandet av främmande kulturer i Sverige, särskilt sådana vars uppfattningar går stick i stäv med det traditionellt svenska. Prioritera sunda ideal i offentliga sammanhang som visar upp eftersträvansvärda och livsbejakande egenskaper. Begränsa offentlig exponering av nedbrytande eller degenererande inslag såsom glorifieringen av perversioner, sjuk konst och framhävandet av amerikansk ghettokultur."

"Vackert och skönt är vad majoriteten av svenskarna uppfattar som vackert och skönt. /.../ medborgaren [skall] ha rätten att slippa osund konst i sin vardag. /.../ Sjuk och degenererad konst påverkar oss negativt /.../ Konsten skall om möjligt appellera till vårt folks kultur, vår historia, våra hjältar och våra erfarenheter."⁶⁶

Å ena sidan tycks Nationaldemokraterna vilja förbjuda vissa kulturella uttryck och talar om "degenererad konst" på ett sätt som vanligen associeras till Tredje riket.⁶⁷ Samtidigt följs punkten "Kultur" av "Yttrandefrihet" där man säger sig vilja ha en stärkt yttrandefrihet för politiska åsikter. Detta bör förstås i ljuset av att Nationaldemokraterna bygger en stor del av sin propaganda på att hävda att det råder "debattförbud" i Sverige. Journalister har fått brev från ND:s partiorganisatör Tor

⁶⁵ Följande formulering i principprogrammet är kanske den som står närmast ett biologiskt rasbegrepp och den *Blod och jord*-tematik som bland annat var viktig för den klassiska nazismen: "Ingen kan ta lika väl hand om marken som en markägare där jorden gått i arv i generationer och där ett naturligt band uppstått mellan människan och naturen."

⁶⁶ Nationaldemokraterna: *Principprogram*

⁶⁷ Nationaldemokraternas kulturpolitiska idéer är i stora drag identiska med vad Adolf Hitler sade om ämnet i sitt tal på Stortyska partidagen 1938 (Adolf Hitler citerad i Ingemar Karlsson och Arne Ruth: *Samhället som teater. Estetik och politik i Tredje riket*, s. 20) Men möjligen bör Hitlers tal snarast ses som ett uttryck för en form av borgerligt estetiskt ideal som var vanligt vid 1900-talets början, snarare som definitionen av en specifikt nazistisk kulturpolitik.

Paulsson där det förklaras att de sannolikt är "skyldiga till medhjälp till folkmord" och kommer ställas inför en "sanningstribunal" om Nationaldemokraterna får makten.⁶⁸

Åtgärderna kring massmedia och demokrati handlar om att "lämna dagens massmediamonopol bakom oss"⁶⁹, samt föreslår decentraliserad administration och fler folkomröstningar. Man skriver också utan närmare precisering att "De som inte vill ta sitt samhällsansvar skall heller inte ha rätt att påverka."

En konspiratorisk och paranoid världsbild är närvarande i formuleringar som "bryt det inflytande som överstatliga maktstrukturer, internationella odemokratiska lobbygrupper och det nationslösa kapitalet har på världen och dess invånare" och "begränsa den makt som utövas av slutna sammanslutningar med tvivelaktiga internationella lojaliteter". Partiet formulerar alltså sitt motstånd mot den kapitalistiska globaliseringen med vad som i nazistiska sammanhang traditionellt använts som kodord för judiska världskonspirationer.⁷⁰

"Hälsa och kost" tilldelas en egen punkt. Familjen beskrivs som "nationens grundpelare" och Nationaldemokraterna vill återinföra sambeskattnings av gifta par. Principprogrammet är tydligt med att män och kvinnor bör ha olika uppgifter eftersom de av biologiska skäl är fysiskt och mentalt olika. Man skisserar någon slags protektionistisk blandekonomi där stora företag ägs av staten, småföretag får lägre skatter, ekologiskt jordbruk uppmuntras och nationell självförsörjning eftersträvas. Man vill inte se någon likriktning av de europeiska folkens karaktärsegenskaper och förespråkar därför att EU avvecklas. Bistånd skall ges till länder i nöd, strikt alliansfrihet ska råda och Sveriges försvar ska byggas ut. Så ser Nationaldemokraternas framtidsvision ut.

⁶⁸ Tor Paulsson: Brev riktat till journalister i samband med utskick av Nationaldemokraternas pamflett *Yttrandefriheten som försvann*

⁶⁹ Detta menar Nationaldemokraterna skall ske genom kartellförbud och en lag mot utländskt ägande. Notera att familjer Bonnier på grund av judisk härkomst brukar definieras som utländsk av nazister.

⁷⁰ Första citatet ur *Grundläggande principer och värderingar* och det andra ur *Principprogrammet*. Formuleringarna ger perspektiv på Sverigedemokraternas beskyllningar om att Nationaldemokraterna ser "judar och frimurare bakom varje hörn" (Ekman/Larsson, s. 185)

3.4 Organisationen

Besökaren på hemsidan möter ordförande Anders Steen som förklarar att partiet inte passar in på den traditionella vänster/höger-skalan,

"utan grundar sig på vad som är sunt och naturligt för människan. Med denna enkla princip som grund utgör nationaldemokratien en heltäckande livsåskådning som berör alla samhällets områden, där kärnfamiljen och omsorgen om kommande generationer intar en central plats. / Vi förkastar både den renodlade socialismen och kapitalismen"⁷¹

Valet 2002 lyckades Nationaldemokraterna erövra två kommunala mandat i Södertälje och två i Huddinge. När man presenterar organisationen på hemsidan ges dock det parlamentariska arbetet föga vikt. Däremot beskrivs aktivismen, främst i form av flygbladsutdelning, som central.⁷²

En genomgång av partiets fyra temakampanjer, vilka lanseras med tryckta pamfletter, sammanfattar det utåtriktade budskapet ganska väl. En handlar om "Islams intrång i Sverige" (presenterad som ett "Jihad mot folkhemmet") och en beskyller invandrare för att bedriva en rasistisk våldtäktskampanj mot svenskar. Två handlar om att yttrandefriheten är hotad för "nationella" i Sverige, av massmedia respektive av extremvänstern.⁷³ Därutöver har man bedrivit valkampanj med kommunalt fokus, samt kampanj för nej till EMU.

Bland ND:s egna aktivitetsrapporter dominerar tre typer av aktiviteter: flygbladsutdelning, demonstrationer/torgmöten och intern kursverksamhet.⁷⁴ Mest spektakulärt 2003 var kanske deltagandet i den kraftigt nazistpräglade Salemsmarschen, samt NDU:s våldsamma demonstrationer under sommarmånaderna mot Stockholms moské och mot Pride-paraden.

Flygbladsutdelning i områden där uppmärksammade våldtäkter skett är en mycket typisk form av aktivism för ND. Ett exempel ur mängden har delats ut i Kungälv. Där illustrera formuleringen om hur "svenska flickor" blir "skändade av invandrargång" med bilder på hotfulla svarta gestalter med överdrivna afrikanska drag vilka sträcker sina klor mot en gråtande, värnlös blond flicka. I den praktiska aktivismen känns ofta

⁷¹ Nationaldemokraterna: *Presentation*

⁷² Nationaldemokraterna: *Organisationen*

⁷³ Nationaldemokraterna: *Yttrandefriheten som försvann* (2002); *Invandrarna, sanningen och våldtäkterna* (2001); *Islam i Sverige – Jihad mot folkhemmet?* (2002); Nationaldemokraterna: *Hotet mot yttrandefriheten* (kampanjhemsida)

⁷⁴ Detta baseras på en särskild genomgång som jag har gjort av ND:s hemsidas hela artikelarkiv för år 2003.

stadgarnas etnopluralistiska formulering om att partiarbetet särskilt ska "lyfta fram värdet av de olika folkens bevarande" ganska fjärran.

Exakt vad som sägs på partiets många interna kurser går inte att få reda på, men ideologisk skolning av medlemmarna är ett prioriterat område. Nationaldemokraterna presenterar på hemsidan som en "kunskapsrörelse" som genom att arrangera föredrag vill sprida kunskap som man menar att makthavarna undanhåller folket. "Ämnena är varierade med alltifrån kost och hälsa, alternativa ekonomiska system, organisatoriskt ledarskap och historia till den forna seden." Dessa preferenser kommer i praktiken till uttryck i en viss vurm inom partiet för bland annat hälsokost och asatro.⁷⁵

Medan Sverigedemokraterna på senare år skaffat sig en kristet-konservativ profil och hårdtsatsade på kyrkovalet 2001, vill drivande Nationaldemokrater återuppväcka en förkristen religion. Vice ordföranden i Nationaldemokratisk Ungdom, 22-åriga Robert Almgren, har propagerat för asatro och uttryckt förtjusning över hur "de gamla naturreligionerna" runt om i världen "sakta men säkert börjat vakna till liv igen", så att varje folk på jorden kan samlas en egen unik religion.⁷⁶

3.5 Robert Almgren – lärjunge till McCulloch

En särskild skylt med texten "ideologisk djupdykning – vad tycker ND?", gör på hemsidan reklam för artiklarna av Robert Almgren. Han får alltså anses vara en ideolog av tyngd i partiet och framträder även ofta som talare. Det är slående hur hans språk och idéer följer Richard McCullochs på punkt efter punkt. Vi kan se samma betoning av parallellen mellan biologisk mångfald och "etnisk mångfald".⁷⁷ Samma tal om "livet självt" och hur det hotas av en "nihilism", liksom en fiendebild som är ytterst snarlik "Enheten" hos McCulloch.

Robert Almgren använder en utpräglad anti-imperialistisk retorik. Trots att nationaldemokraterna gärna svartmålar muslimer i Sverige, vill han skylla attackerna den 11 september 2001 i första hand på "USA:s rent imperialistiska och inhumana

⁷⁵ Nationaldemokraterna: *Organisationen*. Länksamlingarna på ND:s och NDU:s hemsidor antyder, i valet av länkar vid sidan av de rent politiska, särskilt intresse för konspirationsteorier, alternativmedicin, asatro, arkeologi och friluftsliv. Angående "alternativ ekonomi" kan noteras att Nationaldemokraterna låtit publicera en ekonomisk analys skriven av Oscar Porath från det ytterst märkliga partiet EAP (*Ett Nej räcker inte!*, 22 september 2003).

⁷⁶ Nationaldemokraterna: *Almgrens artiklar: Religionsfrihet* (11 april 2002). ND ser sig dock som ett ickekonfessionellt parti och i dess skara figurerar även kristna. Bland dessa framstår traditionalistiska katoliker som överrepresenterade.

⁷⁷ Nationaldemokraterna: *Almgrens artiklar: Förintelsen nalkas* (10 maj 2002)

politik".⁷⁸ Almgren tar avstånd från universella värderingssystem ställning till förmån för en kulturrelativistisk ståndpunkt. Västvärlden ska lämna övriga länder i fred, "det är inte vår sak i väst att agera världspolis". Målet är att alla folk ska "eftersträva sitt eget öde", och att "bejaka mångfalden" och "livets divergerande utveckling".⁷⁹

Kampen beskrivs som andlig och riktad mot "Coca Cola och Hollywood-kulturen". Även om Almgren noga påpekar alla folks rätt att värna sin egen kultur, räknar han det degenererade USA som ett särfall knappt värt att bevara. Han presenterar även partiets officiella folkhälsopolitiska idéer. Bland annat skall teve varje dag sända minst en timmes hälsoundervisning och "människor som bara nyttjar droger på grund av bristande karaktär och moral" ska "straffas genom högre skatter". Man kan tänka sig att använda gentekniken för positiv eugenik. Genom att jämföra nationen med familjen kan Robert Almgren skylla kriminalitet och korrupcion på bristande etnisk renhet, "man stjäla ju inte från sin egen familj!"⁸⁰

"Det vänstern främst vill uppnå med det feministiska samhället är att förstöra en av de viktigaste grundpelarna för nationens överlevnad, nämligen familjen", skriver Robert Almgren och följer även på denna punkt sin lärofader Richard McCulloch, som formulerade det: "Familjen är rasens bålverk. De som önskar förgöra en ras genom att underminera den inifrån måste först förstöra familjens grund."⁸¹

Robert Almgrens beskrivning av ordningsmaktens betydelse, som faktiskt påminner en smula om marxism-leninismens idé om den bortvittrande staten, visar att partiet har visioner om ett radikalt annorlunda samhälle: "När vi kommit till makten så måste vi först under en period tillämpa lagarna betydligt hårdare än vad vi tidigare behövt /.../ På längre sikt är vår vision att bygga ett samhälle där vi inte behöver tillämpa hårda lagar".⁸²

⁷⁸ Nationaldemokraterna: *Almgrens artiklar: Är "den nya världsordningen" önskvärd?* (24 oktober 2002). För ett vanligt högerpopulistiskt och främlingsfientligt parti, utan ND:s ideologiska inriktning, hade det varit självklart att i stället utnyttja tillfället att peka ut alla muslimska invandrare som terrorister. Att ND i stället skyller terrordåden på USA kan ses som ett symboliskt viktigt ställningstagande.

⁷⁹ Nationaldemokraterna: *Almgrens artiklar: Till kärnfamiljens försvar!* (15 december 2001); *Almgrens artiklar: Islam eller judendom?* (28 september 2002), *Almgrens artiklar: Nationalismen är en humanism* (23 november 2002), *Almgrens artiklar: Lag och ordning – Svenskt rättsväsende* (22 september 2003)

⁸⁰ Nationaldemokraterna: *Almgrens artiklar: Nationell invandringspolitik – Nationaldemokraternas syn på invandringspolitik* (16 september 2003); *Almgrens artiklar: Folkvård och hälsa - kosten och vårt välmående* (13 juli 2003)

⁸¹ Nationaldemokraterna: *Almgrens artiklar: Feministernas verkliga agenda* (30 april 2003); McCulloch 2001, s. 144

⁸² Nationaldemokraterna: *Almgrens artiklar: Lag och ordning – Svenskt rättsväsende* (22 september 2003)

Han uttrycker även direkt revolutionära ambitioner – inte förbättra rådande system utan förändra det i grunden med en ny konstitution som garanterar "folkgemenskap" och som måste "erkänna och trygga det svenska folkets rätt till överlevnad och frihet, att säga nej till främmande maktstrukturer och massinvandring av etniskt främmande folkslag."⁸³ Demokratisynen erinrar kraftigt om McCullochs.

Vissa av Almgrens artiklar finns både på ND:s och NDU:s hemsida – fast med vissa skillnader. De "radikalaste" formuleringarna har rensats ut i den version som möter besökaren på Nationaldemokraternas hemsida. Artikeln "Nationalismen är en humanism" avser förklara den särskilda värdegrund som präglar "den nationella rörelsen". Ursprungligen skriver Robert Almgren där för ungdomsförbundet om "de kvinnofientliga värderingar som Islam och sionisterna fört med sig till Sverige" och om "makthavare nere i Bryssel eller Israel". I den "städade" versionen, daterad några veckor efter den ursprungliga, har hänvisningarna till sionisterna och Israel prompt strukits. Man har även bytt ut "etniska främlingar" mot "andra folkgruppers [djurplågeri]".⁸⁴

3.6 Fascism "till mångfaldens försvar"

Den ideologiska profilen är hög i allt material på Nationaldemokraternas hemsida, i såväl nyhetsnotiser som manifest. När tillfälle ges passar man på att kritisera Sverigedemokraterna som man menar har liberaliserats och blivit inte bara "pseudonationalister" i avsaknad av en verklig livsåskådning, utan direkt farliga för den nationella saken. Medan Sverigedemokraterna jämförs med fiaskot Ny Demokrati brukar nationaldemokrater gärna framhålla den egna aktivismens långsiktighet.⁸⁵

Nationaldemokraterna talar inte sällan om att forma "länken mellan dåtid, nutid och framtid", om att betrakta "livet självt" som något mer omfattande än det individuella människolivet. En aktivistveteran förklarar i ett tal på valupptaksmötet 2002 hur man vill ersätta ett samhälle som regeras av "det köttsliga, drifter och begär" med en ny andlighet, som är någon form av mysticism snarare än en återgång till kristendomen. Begreppet "Nationell pånyttfödelse" blir rubrik för en artikel om hur

⁸³ Nationaldemokraterna: *Nationellt folkstyre* (av Robert Almgren, 26 augusti 2003)

⁸⁴ NDU: *Nationalismen är en humanism* (av Robert Almgren, 10 oktober 2002); Nationaldemokraterna: *Almgrens artiklar: Nationalismen är en humanism* (23 november 2002);

⁸⁵ Nationaldemokraterna: *Förräderiet mot den nationella kampen* (av Mikael Häggström, 18 november 2002); *Sverigedemokraternas ledning och extremismen* (av Mikael Häggström 11 november 2001); *Fortuyn – en nationalistledare?* (7 maj 2002)

alternativmedicin kan bidra till "såväl psykisk som fysisk rening".⁸⁶

Formuleringar som dessa i kombination med ambitionen att leverera en "heltäckande livsåskådning" och genomföra en fullständig samhällsomstörtning⁸⁷, pekar alla i riktning mot att det kan finnas fog för att klassa Nationaldemokraterna som ett fascistiskt parti, om vi till exempel använder Roger Griffins definition av fascismen som en "paligenetisk ultranationalism" (paligenesis = återfödelse).⁸⁸ Visserligen är definitionen vag, och frågan är om fascismen över huvud taget har en klar ideologi. Men ändå vill jag hävda att vissa av de drag som förenar Nationaldemokraterna och Richard McCulloch, och som skiljer dem från de partier som snarare ska klassas som högerpopulistiska, har klart fascistisk karaktär. Hit hör också det typiska användandet av "progressiva" idéer för andra syften än de ursprungliga.

I artiklar med rubriker som "Till mångfaldens försvar" och "Alla folks rätt till liv" kopierar Nationaldemokraterna i detalj Richard McCullochs argumentation.⁸⁹ Det etnopluralistiska slagordet "Etniska rättigheter - rätten till liv" och bilden av en blond flicka i svensk natur illustrerar en artikel där partiorganisatören Tor Paulsson gör tydliga avgränsningar dels mot Sverigedemokraterna, dels mot nynazismen. Positioneringen stämmer överens med Richard McCullochs tal om en tredje väg mellan "raslig nihilism" och "omoralisk rasism". Tor Paulsson tar avstånd både från de "nationella" som ger upp kravet på att utvisa invandrarna och från de rörelser som "gått i motsatt fälla och motiverat det svenska folkets rätt till existens genom att hävda att det skulle vara bättre". En tydlig distansiering görs från den klassiska socialdarwinismen, till förmån för ett perspektiv som utgår från biologisk mångfald:

"Man räddar inte pandan för att den är bättre än andra djur. Man räddar en djurart för att den är en del av skapelsen och har en plats i livets fantastiska mångfald. På samma sätt har varje folk och etnisk grupp en moralisk rätt att leva /.../ utan att riskera integrering med andra folk. En princip av att leva och låta leva."

⁸⁶ Nationaldemokraterna: *Vi behöver män som är män och kvinnor som är kvinnor* (av Vávra Suk, 16 maj 2002); *Tomas Johanssons tal på Nationaldemokraternas valupptaksmöte* (av Tomas Johansson, 20 mars 2002); *Nationell pånyttfödelse kräver omvälvande helhetssyn* (av Yvon Pellikka, 10 februari 2002)

⁸⁷ Nationaldemokraterna: *Presentation*

⁸⁸ Griffin (red.), s. 4

⁸⁹ Nationaldemokraterna: *Till mångfaldens försvar!* (av Gustaf Fredricsson, 5 maj 2002); *Alla folks rätt till liv* (av Tor Paulsson, 28 juli 2003). Den senare artikeln är ursprungligen skriven för ND:s interntidning *Idealisten* i syfte att ge rörelsen tydligare "intellektuella utgångspunkter".

Att vår västerländska kultur, menar Tor Paulsson och följer även här McCullochs argument, har utvecklat unika ideal av ridderlighet och solidaritet är på sätt och vis en svaghet eftersom det lett till att man accepterar att främmande element etablerar sig på västligt territorium. Striden handlar nu enligt honom i första hand om att se till att "svenskarna inser sitt värde i den globala mångfalden och att de också är en viktig komponent i livets månskiftande, [sic!] ständigt divergerande prakt"⁹⁰

Etnopluralismen har även omsatts i politisk aktion av Nationaldemokraterna. Kinas nationaldag 1 oktober 2002 demonstrerade en handfull nationaldemokrater utanför kinesiska ambassaden med plakat som "Fria Tibet" och "Bojkotta Peking 2008" (det senare verkar vara namnet på en kommitté med koppling till Nationaldemokraternas flamländska broderparti Vlaams Blok). Aktionen sägs ha varit koordinerad med nationalistiska grupper i Helsingfors, Köpenhamn, Paris och Milano som även de viftade med tibetanska flaggor. Nationaldemokraterna förklarar: "Europas nationalister kräver inte bara nationellt oberoende för sina egna europeiska länder, utan anser att varje folk har rätt till sin egen identitet och sitt eget fosterland."⁹¹

Värt att notera är för övrigt att en särskild vurm för just Tibet har lång tradition i Europas rasistiska och nazistiska historia.⁹²

3.7 Internationellt samarbete

Nationaldemokraterna etablerade snabbt internationellt samarbete med andra högerextrema partier i Europa, främst med italienska regeringspartiet Lega Nord och flamländska Vlaams Blok. Representanter för dessa båda besökte 6 september 2003 Södertälje för att tala på Nationaldemokraternas kampanjfinal inför EMU-omröstningen. Fredrik Bergman, ung kommunfullmäktigeledamot i Södertälje, har flera gånger åkt till Belgien för möten med Vlaams Blok. Februari 2003 intervjuades han av högerextrema Radio Padania som uppges ha 300 000 lyssnare i Norditalien.

Vlaams Blok vill dela Belgien i Flandern och Vallonien, Lega Nord vill se ett

⁹⁰ Nationaldemokraterna: *Folkens rättigheter - nationernas bevarande och befrämjande* (av Tor Paulsson, 11 mars 2002)

⁹¹ Nationaldemokraterna: *Nationaldemokraterna höll manifestation för Tibets oberoende* (1 oktober 2002)

⁹² Tibet spelade en speciell roll när den "ariska" eller "indoeuropeiska" myten konstruerades under 1700- och 1800-talen. Bland andra upplysningsfilosofen Immanuel Kant tänkte sig det högt belägna Tibet som mänsklighetens "urhem". (Skovdahl, s. 54-55) Tibet-romantiken levde vidare hos de tyska nazisterna, som mitt under flammande världskrig började sätta upp ett *Reichsinstitut 'Sven Hedin' für Innerasienforschung* med fokus på Tibet-studier. (Kevin Coogan: *Dreamer of the day: Francis Parker Yockey and the postwar fascist international*, s. 280, 289)

självständigt "Padanien" i Norditalien. Nationaldemokraternas nära samarbete med just Lega Nord och Vlaams Blok – två separatistpartier som vill skapa nya småstater i Europa – pekar i riktning mot att de ser sig som en rörelse som inte bara vill skydda en vit eller västerländsk civilisation, utan även stärka nationella och regionala gränsdragningar.

Utöver dessa nämner Nationaldemokraterna på hemsidan även sin kontakt med både franska Front National, vars partikongress man besökte i april 2003, och med Bruno Megréts utbrytargrupp därifrån, Mouvement National Républicain.⁹³ Expos infiltratör Daniel Poohl åkte 2001 med Nationaldemokraterna till Prag (tillsammans med bland andra Vávra Suk, Fredrik Bergman och Anders Steen) där de uppges ha träffat tjeckiska nazisterna i Nationella Sociala Blocket för att diskutera samarbete.⁹⁴

3.8 Gatumilitans och tredjepositionism

"NDU ska bli den svenska ungdomens röst, men också den svenska ungdomens arm och näve!" Så sade NDU:s välkammade ordförande Marc Abramsson i sitt tal när ungdomsförbundet bildades 2 februari 2002.⁹⁵

I november 2003 häktades han, misstänkt för våldsamt upplopp i samband med att NDU attackerat sommarens Pride-parad varvid en person misshandlats grovt. Vid husrannsakan uppges Säpo ha hittat material som fick dem att omvärdera sin syn på ND, då det bland annat visade att nationaldemokrater ska ha genomfört militära träningar i Nacka-reservatet tillsammans med nazister.⁹⁶ Detta inför Salem-marschen, som ND såväl 2002 som 2003 arrangerade tillsammans med nazistgrupperna NSF, Svenska motståndsrörelsen, Blood & Honour och Info-14. NDU:s Robert Almgren var 2002 konferencier för marschen, som samlade tusentals deltagare.

Infiltratören Daniel Poohl uppges att han varit på ett möte hemma hos ND:s erkänt skickliga partiorganisatör Tor Paulsson, varvid denne uttryckt sin förtjusning över att

⁹³ Nationaldemokraterna: *Italienska regeringspartiet Lega Nord gästar Nationaldemokraterna och Sverige* (3 september 2003); *Stark nationaldemokratisk kampanjfinal mot EMU!* (7 september 2003); *ND vid franska Front Nationals 12:e partikongress* (23 april 2003); *Nationaldemokratisk Ungdom deltog i europeiskt nationalistmöte i Ninove* (av Fredrik Bergman, 20 februari 2003); *Nationaldemokratisk Ungdom besökte Vlaams Bloks ungdomsförbund* (av Fredrik Bergman, 9 mars 2002)

⁹⁴ Ekman/Larsson, s. 197-199

⁹⁵ Nationaldemokraterna: *Lyckad lansering av Nationaldemokratisk Ungdom* (av Rikard Ekman, 4 februari 2002)

⁹⁶ Peter Karlsson: *Säpo omvärderar Nationaldemokraterna*, Arbetaren 49/2003, s. 7. Medan Marc Abramsson satt häktad genomförde Säpo razzior mot en rad ledande nazister utifrån misstanke om olovlig kårverksamhet.

100 personer från Svenska Motståndsrörelsen/Nationell Ungdom gått över till Nationaldemokraterna.⁹⁷ November 2003 valdes Anders Lagerström, som driver nazistiska Nordiska förlaget, till ordförande i NDU-Linköping.⁹⁸ Vid partiets gatuaktioner har nästan alltid aktivister från nazistgrupper närvarat. Sommaren 2002 manifesterade Nationaldemokraterna på Östermalmstorg i Stockholm och rapporterade sedan gillande på sin hemsida om hur en namngiven antifascist förts bort i ambulans efter att ha misshandlats av nazister. Man förklarar även att partiet har en egen "skyddsgrupp" för att hålla "extremvänstern" borta från sina torgmöten.⁹⁹

Hemma hos en nazist i Karlstad hittade polisen förutom en bomb även mötesprotokoll från Nationaldemokraterna och register över vänsteraktivister. Vid flera tillfällen har nationaldemokrater varit inblandade i misshandel av politiska motståndare. Man kan jämföra den roll Nationaldemokraterna har fått med hur tyska NPD, Nationaldemokratische Partei Deutschlands, blivit en legal samlingsplats för de militanta nazistnätverken, de "fria nationalisterna".¹⁰⁰

Bortsett från de hårdföra och ideologiskt medvetna männen i NDU:s ledning var även två talare utifrån inbjudna när förbundet höll sitt officiella lanseringsmöte i februari 2002. Den ene var Jonas De Geer, katolsk högerextremist känd från tidskriften Salt. Den andre var Derek Holland från Irland, presenterad som "författaren till den aktivismuppmannande skriften 'Den politiske soldaten'¹⁰¹, en skrift som sedermera har börjat saluföras på NDU:s hemsida. Den presenteras där med följande citat:

"Inte mycket återstår att säga när du ställs inför det slutliga valet. Skall du bli den revolutionära krigare som kämpar för nationell frihet eller den fege stackare som böjer sig att kyssa de skitiga stövlarna på ett ruttet system."¹⁰²

Derek Holland är en av de absolut viktigaste fascistideologerna på det internationella planet. På 1980-talet ledde han brittiska National Front in på en etnopluralistisk väg som innefattade samarbete med Nation of Islam och andra svarta separatistiska

⁹⁷ Ekman/Larsson, s. 197

⁹⁸ Nationaldemokraterna Östergötland: *NDU-Linköping anordnade informationsmöte* (16 november 2003); Nordiska förlaget (www.nordiskaforlaget.com)

⁹⁹ Nationaldemokraterna: *Succé för Nationaldemokraternas torgmöte i Stockholm!* (20 juni 2002)

¹⁰⁰ Peter Karlsson: *Säpo omvärderar Nationaldemokraterna*, *Arbetaren* 49/2003, s. 7; Mathias Wåg: *Nazikrigarnas återkomst*, *Arbetaren* 49/2003, s. 14-15

¹⁰¹ Nationaldemokraterna: *Lyckad lansering av Nationaldemokratisk Ungdom* (av Rikard Ekman, 4 februari 2002)

¹⁰² Nationaldemokraterna: *NDU-butiken – aktivisternas butik*

nationalister. Efter frontens upplösning grundade han International Third Position (ITP), som inspireras av mellankrigstidens rumänske fascistledare Corneliu Codreanu och dennes fanatiskt antijudiska organisation Järngardet.¹⁰³ Den rumänska variant på nazismen som han associeras med kännetecknas av apokalyptiska konspirationsteorier och kristet präglad offervilja inför en Nation som ses som en evig metafysiskt storhet.¹⁰⁴ Codreanus mytologiska status har på senare år höjts anmärkningsvärt snabbt bland svenska nazister.¹⁰⁵ T-shirts, böcker och porträtt på Codreanu saluförs av NDU:aren Anders Lagerströms *Nordiska förlaget*.

Tidigare argumenterade jag för att Nationaldemokraterna har vissa drag som kan klassificeras som fascistiska. Mer specifikt går det att klassa delar av partiet, framför allt kring ungdomsförbundet NDU,¹⁰⁶ som *tredjepositionister*. "Tredje positionen", vars främsta representant är Derek Holland, definieras av fascismforskaren Roger Griffin som en samlingsterm för grupper som distansierar sig från den traditionella nazismen under etiketter som strasserister, nationaldemokrater eller nationalrevolutionärer. Tredje positionen har mycket gemensamt med Frankrikes *nya höger* (som presenteras närmare i avsnitt 4.1), men nöjer sig inte med en kulturell revolution utan vill samtidigt bedriva en paramilitär kamp.¹⁰⁷ I USA samarbetar tredjepositionistiska nazister på sina håll med militanta svarta separatistgrupper.¹⁰⁸

3.9 Föreningen för Folkens Framtid

Föreningen för Folkens Framtid (FFFF) var namnet på en liten förening som bildades 1999 och upphörde att verka 2001, samma år som Nationaldemokraterna bildades. Dess enda syfte var uttryckligen att "befrämja *Det rasliga fördragets* filosofi och

¹⁰³ Gardell, s. 316-337; Rasmus Fleischer: *Högerextremister värvar kända namn*, Arbetaren 8/2002

¹⁰⁴ Griffin (red.), s. 220-222, 379. Järngardets offerdyrkan tog sig uttryck i slagord som "Länge leve döden!", och jag avstår från att spekulera i hur dagens svenska extremhöger lyckas blanda sådana värderingar med McCullochs ohämmat svärmiska livsdyrkan.

¹⁰⁵ Numera blir det allt vanligare att svenska nazister, inte minst kring Svenska motståndsrörelsen/Nationell ungdom, ersätter det etablerade skriftliga hälsningsropet "88!" (Heil Hitler) med "33!" (Corneliu Codreanu).

¹⁰⁶ Detta härledar jag bland annat från de ideologiska ståndpunkter som NDU-medlemmar uttrycker i källmaterialet och NDU:s relation till Derek Holland. Vad gäller NDU:s formella *Principprogram* innehåller det inga avgränsade skillnader mot moderpartiets principer.

¹⁰⁷ Griffin, s. 315

¹⁰⁸ 1997 samlades svarta och vita rasister till *First Annual Conference on Racial Separatism*, och man har även på internationellt plan bildat en *United Separatist Front*. Som Mattias Gardell påpekar skall dock inte fenomenets vidd överdrivas, och föga förvånande har det varit svårt för separatistallianser av detta slag att hålla sams. Fenomenet – en nationalistisk international eller multikulturell rasistorganisation – kan som Mattias Gardell skriver tolkas som en ironisk illustration av globaliseringen. (Gardell 1998, s. 316-337)

ideologi genom utåtriktad verksamhet". FFFF tryckte två skrifter: *Det rasliga fördraget*¹⁰⁹ och *En intervju med Richard McCulloch* – den senare enligt uppgift gjord av en person som blev medförfattare till Nationaldemokraternas stadgar.¹¹⁰ Huruvida de mestadels anonyma medlemmarna i FFFF idag återfinns i Nationaldemokraterna är svårt att bedöma.

Föreningens efterföljare är hemsidan Preservationist-Books.com, som sprider McCullochs skrifter (såväl matematiska tabeller för rasklassificering som hela böcker) på svenska, gratis i digital och utskriftsvänlig form. De presenteras som "spjutspetslitteratur" som man hoppas att sympatisörer ska marknadsföra i främst universitetsmiljöer¹¹¹ genom anslag med följande formulering, som är mycket typisk för den etnopluralistiska rasismen:

"Är det moraliskt att vilja bevara pandor, blåvalar, kungsörnar, tigrar, elefanter, indianer, aboriginer och samer, men samtidigt låta svenskarna utrotas för alltid? /.../ Vi kan respektera andra människors rättigheter – och samtidigt kräva våra."¹¹²

Förutom av Preservationist-Books.com så säljs Richard McCullochs böcker idag av en rad nazistiskt inriktade grupper: Midgård, Sniper-Records, Svenska Motståndsrörelsen, Nationens Änglar, Nordiska förlaget och Nationalsocialistisk Front.¹¹³ Flertalet av dessa ligger nog egentligen närmare en traditionell nazism än etnopluralismen, medan Nationens Änglar säger sig specifikt basera sin verksamhet på Richard McCullochs lära. Nationaldemokraterna säljer däremot *inte* hans skrifter öppet.

3.10 Andra etnopluralister i Sverige

Svensk Hednisk Front är en nazianstruken grupp för asatroende, som presenterar sig som "en nordisk identitetsrörelse" och har syskonorganisationer i flera nordeuropeiska länder. I en gemensam text rubricerad *Odalism – ett grönt evolutionärt perspektiv* förklarar sig rörelsen utgå från "det organiska bandet mellan blodet och jorden". Valet

¹⁰⁹ Säkerhetspolisen fann makulaturen till *Det rasliga fördraget* när de gjorde razzia mot Rennemo tryck, ett tryckeri som stod nära Nationell ungdom (Preservationist-Books.com: *FFF 1999-2001*)

¹¹⁰ Ekman/Larsson 2001, s. 196

¹¹¹ Preservationist-Books.com: *Att marknadsföra Preservationist-Books.com*

¹¹² Preservationist-Books.com: *Anslag att sätta upp på anslagstavlor*

¹¹³ Dessa var de svenska hemsidor som visade sig sälja material av McCulloch vid en sökning december 2003.

av en "militant hedendom" motiverar de med att den går "stick i stäv med den exploatära, trälaktiga, egalitära universalismen i den fördärvliga importprodukten från Mellanöstern, dvs. judeo-kristendomen". Sin syn på hur olika folk ska leva tillsammans definierar de själva som "etnopluralism", vilket de explicit refererar till den franska *nya högerns* främsta ideolog Alain de Benoist.¹¹⁴ Spår av influenser från McCulloch går dock inte att finna hos Svensk Hednisk Front, men de tycks vara den enda grupp i Sverige som använder ordet etnopluralism om sin egen ideologi.

Ytterligare en högerextrem organisation i Sverige, Engelbrekt, kan utan tvekan betecknas som etnopluralistisk. Tidigare ungmoderater i Värmland som på grund av sina konservativa åsikter hade hoppat av till Kristdemokratiska ungdomsförbundet (KDU) bildade nätverket Engelbrekt inom KDU. Snabbt i hamnade de blåsväder på grund av de rasistiskt färgade idéerna, som två forskare i en artikel benämnde som "närmast blåkopior av den franske profascisten Alain de Benoists idé om 'etnopluralism'".¹¹⁵ Efter hösten 2001 då Engelbrekt bröt med KDU¹¹⁶ saktade verksamheten av och tycks nu ha avstannat helt.

Av Engelbrekts två ideologiska principdokument framgår att etnopluralismen spelade en mycket central roll för deras idéer. Varje folk är en unik helhet, och måste bevara och stärka sin nationella identitet. Striden står mot "det liberala samhällets strävan att stöpa alla människor i samma form" och för "bevarandet av särart och mångfald". Engelbrekt fördömer tanken på att se jägar- och samlarfolk som lägre stående och ser sig som allierade med alla de rörelser i världen som vill skydda sitt traditionella leverne mot västerländsk imperialism. De vill bekämpa nihilism och rotlöshet, stå värn mot "en likhetskultur grundad på Coca-Cola och Kalle Anka".

Så långt är idéerna i stora drag identiska med den typ av etnopluralistisk rasism som Nationaldemokraterna och Richard McCulloch står för. Men Engelbrekts program drar något annorlunda politiska slutsatser. Även om de föredrar att invandrare frivilligt lämnar landet, kan de acceptera att olika nationaliteter lever etniskt segregerade i Sverige, sida vid sida: "I princip kan man tänka sig att muslimerna i Malmö får territoriellt självstyre inom ramen för en svensk federation av inrikespolitiskt suveräna fristater".¹¹⁷ Skillnaden är att McCulloch inte tror att

¹¹⁴ Svensk Hednisk Front: *Odalism – ett grönt evolutionärt perspektiv*

¹¹⁵ Göran Dahl och Conny Mithander: *Så liknar Engelbrekt fascismen*, Dagens Nyheter 5 okt 2001, s. B02

¹¹⁶ Daniel Olsson: *Engelbrekt lämnar KDU*. Arbetaren 28/2001

¹¹⁷ Engelbrekt: *Idéskrift Engelbrekt; Program Engelbrekt* (16 sep 2001)

segregation är ett tillräckligt bra skydd mot den hotande rasblandningen, varför han kräver att en separering genomförs på internationell nivå.¹¹⁸

Engelbrekt kan sägas vara mer konsekventa än andra etnopluralister (eller bara ha större lust att provocera) vad gäller att ta de värderelativistiska konsekvenserna av ideologin när de i sin idéskrift skriver: "Möjligheten att praktisera till exempel omskärelse, halal- och koscherslakt måste vara absoluta rättigheter för de folk som traditionellt levt med dessa kulturyttringar."¹¹⁹ I denna symboliskt laddade fråga väljer Nationaldemokraterna en mer traditionellt rasistisk väg i sina angrepp på "etniska främlingar /.../ djurplågeri i form av koscher och halalslakt".¹²⁰

Av allt att döma har Engelbrekt upphört att existera och de mestadels mycket unga medlemmarna gått vidare åt olika håll. En som har gått med i Nationaldemokraterna är Engelbrekts initiativtagare Björn Herstad. Denne har under 2003 startat ett nytt högerextremt tidningsprojekt, *Folkets Nyheter*, tillsammans med Jonas De Geer från tidningen Salt, förintelseförnekaren och new age-profilen Lars Adelskog och en aktivist som varit aktiv i Svenska motståndsrörelsen.¹²¹

¹¹⁸ McCulloch 2000, s. 133

¹¹⁹ Engelbrekt: *Idéskrift Engelbrekt*

¹²⁰ NDU: *Nationalismen är en humanism*

¹²¹ Rasmus Fleischer: *Nationaldemokrater planerar utgivning av "respektabel" tidning*. Arbetaren 27/2003

4. Etnopluralismen i ideologisk kontext

Ekologi, fred, mänskliga rättigheter, liberalism, antiimperialism, antirasism. Se där några av de kanske oväntade håll varifrån Richard McCulloch och Nationaldemokraterna lånar argument. Detta, menar jag, kännetecknar den ideologi som kan kallas *etnopluralism* eller *etnopluralistisk rasism*. I detta kapitel tänker jag försöka definiera några gemensamma drag för etnopluralismen och beskriva hur den genealogiskt sett bemäktigar sig delar av andra ideologier och gör dem till sina egna, för att "maskera sig" och få en starkare strategisk position.

4.1 Etnopluralismen och *nouvelle droite*

Sociologen Göran Dahl använder i *Radical Conservatism and the Future of Politics* "radikalkonservatism" som en bred samlingsterm på strömningar som kännetecknas av bland annat anti-universalism, kulturell relativism och en "anti-västlig" attityd. Utgångspunkten är den "konservativa revolutionens" tänkare i Weimar-tidens Tyskland, främst trojkan Carl Schmitt, Martin Heidegger och Ernst Jünger, som hyllade beslutsamhet och handlingsförmåga.¹²²

Till radikalkonservatismen räknar Göran Dahl även Frankrikes omstridda "nya höger" (*nouvelle droite*) och dess frontfigur Alain de Benoist. Dennes "metapolitiska" försök att finna nya strategier för extremhögern genom att använda Antonio Gramscis teorier om kampen för kulturell hegemoni är välkända. Kring 1980 fick *nouvelle droite* genomslag i fransk samhällsdebatt.¹²³

Huvudfienden är liberalismen, och precis som McCulloch, Nationaldemokraterna och Engelbrekt sätter Alain de Benoist likhetstecken mellan universalism och imperialism. "Den franska Nya Högern stödjer folkens kamp mot västlig imperialism", skriver han i en text som sammanfattar rörelsens ståndpunkter år 2000.¹²⁴ Alain de Benoist räds mångfaldens försvinnande, "reduceringen av alla kulturer till en världscivilisation".¹²⁵ Som alternativ förfäktar han vad han själv kallar

¹²² Dahl, särskilt s. 56, 74-75. Se även Karlsson/Ruth s. 368-369 samt *Res Publica* nr. 23

¹²³ Dahl, s. 67. Även Karlsson/Ruth, s. 373-381. Om samröre mellan *nouvelle droite* och ekologiska tänkare som Teddy Goldsmith, se Kohn, s. 167.

¹²⁴ Alain de Benoist and Charles Champetier: *The French New Right In The Year 2000* (publicerad på Internet). Distinktionen mellan *Kultur* och *Civilisation* är helt avgörande för denna grupp av tänkare.

¹²⁵ Alain de Benoist: *Regenerating history*, ursprungligen i *Les idées à l'endroit* (1980). Återtryckt på s. 346-348 i Griffin (red.)

"etnopluralism" – varje "kultur" (vilket kan syfta på antingen etnicitet, religion eller ras) ska få utvecklas självständigt i ett eget territorium, utan inblandning av övriga kulturer. Visionen är ett mytiskt Europa, befriat från judisk-kristna värderingar, varför Alain de Benoist vill bygga en ny hednisk religion präglad av skandinavisk asatro.¹²⁶

Kring 1980-talets mitt anslöt sig en falang nyhedniska högerextremister från *nouvelle droite* till partiet Front National, men efter en schism med partiledaren Le Pen bröt de sig ur i december 1998. Under ledning av sin frontfigur Bruno Mégret, mannen som något år tidigare låg bakom att fronten fick 52 % av rösterna i borgmästarvalet i Vitrolles, bildade de urbrytarpartiet MNR, Mouvement National Républicain.¹²⁷ Vi kan notera hur splittringen av Sverigedemokraterna kom att följa liknande linjer som splittringen av Front National. I båda fallen var hårdföra aktivister med intresse för etnopluralism och nyhedendom som bröt sig ur.

Nationaldemokraterna har dock haft kontakter med både Front National och MNR.

Varken McCulloch eller Nationaldemokraterna tycks göra några som helst referenser till Alain de Benoist och Frankrikes *nouvelle droite*. Ändå framstår etnopluralism som en lämplig samlingsterm för de idéer som vi här har observerat i svenska, amerikanska och franska versioner. Trots skillnaderna finns ett distinkt ideologiskt, kanske även filosofiskt-religiöst, element som förenar dem.

4.2 Anti-imperialism och "etniska rättigheter"

Vi har sett att såväl Nationaldemokraterna som Richard McCulloch och Alain de Benoist presenterar sina projekt som en sorts anti-imperialism vars mål sägs vara fredlig samexistens mellan självständiga nationer. Detta ideal kontrasterar de själva mot mer konventionell högerextrem utrikespolitik.

Carl Schmitt försvarade den nazityska imperialismen och menade att varje stat hade rätt att underkasta sig omgivande territorier för att skydda sitt *Großraum*. För honom var konfrontationen med den absoluta *fienden* det *enda* sättet att finna en känsla av identitet och mening i tillvaron.¹²⁸ Adolf Hitler fastlog i *Mein Kampf* gång på gång Tysklands plikt att expandera och lägga under sig andra länder: "Tyskland

¹²⁶ Dahl, s. 68, 136

¹²⁷ Dahl, s. 107; Bim Clinell: *De hunsades revanch. En resa i fascismens Frankrike*, s 122, 321-323

¹²⁸ Dahl, s. 74-75, 96

måste antingen vara världsmakt eller över huvud taget icke existera."¹²⁹

Etnopluralisterna står för ett helt annat geopolitiskt synsätt än den klassiska nazismen gjorde. De hyllar stabila gränser, absolut territoriell suveränitet och isolationism. I stället för att tala om krigets renande förmåga presenterar dagens etnopluralistiska rasister sin ideologi som den enda vägen till fred, eftersom etnisk konflikt sägs vara en oundviklig följd av etnisk blandning. Referenser till 1948 års FN-deklaration om folkmord är vanliga när de vill lägga tyngd bakom sina argument¹³⁰ och de kritiserar USA:s militära interventioner i andra länder. Framväxten av en "anti-imperialistisk rasism" kan tolkas som att den nya rasismens ideologer lyckats med att för egna syften använda och omtolka en uppsättning värderingar som under efterkrigstiden vunnit stor spridning. Strategiskt användbart för rasisterna är inte minst att kunna spela på en rädsla för att en amerikansk kulturimperialism ska upplösa världens kulturella skillnader i en grå massa – perspektiv som idag är framträdande även i den svenska vänsterpressen. Kritiken mot den kapitalistiska globaliseringen kan dessa rasister till viss del överta direkt från vänstern. Etnopluralistisk rasism åker så att säga snålskjuts på en diskurs som etablerats av andra – inte minst av de nationella befrielse rörelser som under efterkrigstiden tog makten i allt fler av världens länder.

Eftersom etnopluralisterna vill framställa den egna rasen som i akut behov av skydd mot utrotning, drar man gärna paralleller till så kallade ursprungsbefolkningars rörelser. Genom att göra det, eller genom att som Nationaldemokraterna demonstrera för ett fritt Tibet, kan man dra fördel av det stöd som finns för "fjärde världens" problematik. Att västvärldens välgörare ofta tycks föredra att se ursprungsfolken "obefläckade" och tydligt förankrade i en traditionell kultur kan tänkas underlätta etnopluralisternas övertagande av diskursen.¹³¹ Om man jämför etnopluralisternas retorik med vad "fjärde världen"-rörelser säger är det slående hur likheterna på vissa punkter närmar sig ett helt identiskt språkbruk. Medan McCulloch drömmer om "jorden som ett hus med många boningar" och Nationaldemokraterna om "en värld

¹²⁹ Adolf Hitler: *Mein Kampf*. Citerad i Karlsson/Ruth, s. 327

¹³⁰ Nationaldemokraterna hävdar i ett pressutskick att många av Sveriges journalister "är skyldiga till medhjälp till folkmord enligt FN:s folkmordskonvention", vilken också bifogas. (Tor Paulsson: Brev riktat till journalister i samband med utskick av Nationaldemokraternas pamflett *Ytrandefriheten som försvann*). Richard McCulloch låter sitt rasliga fördrag utgå från samma konvention (McCulloch 2000, s. 34-35)

¹³¹ Kohn, s. 256; Rasmus Fleischer: *Fegt och falskt om ursprungsfolk*, Arena 5/2003, s. 56-57. För ett typexempel på vad jag åsyftar med "västvärldens välgörare", se Caroline Andersson, Kari Berg och Emma Gabrielsson (red.): *Chipas. Kampen för en värld med plats för många världar*, s. 99

med många rum", har zapatiströrelsen i Mexiko gjort "en värld med plats för många världar" till sitt slagord.¹³²

Nationaldemokraterna talar gärna om fred – men vi har samtidigt sett hur dess aktioner på gatan knappast varit av fredligt slag och hur ungdomsförbundet tränar sig till "politiska soldater". Umberto Eco skriver i en essä att det finns en paradox i fascismens väsen som ingen av dess ledare har lyckats lösa. Samtidigt som man ser livet som ett krig och föraktar pacifism, tänker man sig hur en fredlig gyllene tidsålder väntar efter den "sista striden".¹³³ Som vi har sett tänker sig Nationaldemokraterna att man under perioden efter maktövertagandet måste driva en hård politik, men att det etniskt rensade rike som man sedan hoppas bygga inte skall behöva någon auktoritär stat.¹³⁴

Den etnopluralistiska rasismen söker vinna draghjälp från en liberal rättighetsdiskurs genom att göra en egen, utvidgad tolkning av den. Richard McCulloch motiverar delar av sitt tänkande med att individens mänskliga rättigheter borde kompletteras med en global överenskommelse om "rasliga rättigheter". Nationaldemokraterna kopierar konceptet utan annan förändring än att byta ut "rasliga" mot "etniska rättigheter".

4.3 Ekologi och "etnisk mångfald"

Kännetecknande för all etnopluralism är att den använder sig av ekologiskt tänkande för att motivera sin syn på förhållandet mellan raserna eller folken. Ordet *ekologi* myntades 1866 av Ernst Haeckel, mannen som inte bara introducerade Darwins idéer i Tyskland utan även byggde ut dem till en rasistisk pseudoreligion.¹³⁵ Men som Donald Worster visar i *De ekologiska idéernas historia* har det aldrig funnits ett miljötänkande. Tvärtom är det slående hur rakt motsatta politiska slutsatser kan dras utifrån ekologin.¹³⁶ Jag ska därför jämföra etnopluralisternas användande av ekologin med hur tidigare rasister använt den.

¹³² McCulloch 2000, s. 7; Nationaldemokraterna: *Grundläggande principer och värderingar*, första stycket; Andersson/Berg/Gabrielsson, s. 99

¹³³ Essän *Ur-fascism* i Umberto Eco: *Five Moral Pieces*, s. 82-83

¹³⁴ Nationaldemokraterna: *Almgrens artiklar: Lag och ordning – Svenskt rättsväsende* (22 september 2003)

¹³⁵ Peter Staudenmaier: *Fascist Ecology: The "Green Wing" of the Nazi Party and its Historical Antecedents*, s. 7-8. I Biehl/Staudenmaier

¹³⁶ Worster

Man brukar tala om hur miljömedvetandet kommit och gått i flera vågor, var och en med egen särprägel. 1900-talets första decennier skedde ett genombrott för begrepp som *naturskydd* och *skogsvård*. Tanken på en "miljö" var dock ännu inte närvarande. Andra vågen kom på 1960-talet och kan sägas ha kulminerat i och med FN:s miljökonferens (om "den mänskliga miljön") i Stockholm 1972 och oljekrisen året därefter. Nu talades det om *ekologi* och *miljövård*.

Slutet av 1980-talet inleddes den tredje vågen som främst mobiliserade mot artutrotning och för biologisk mångfald. FN:s miljökonferens i Rio 1992 undertecknade en *Convention on Biological Diversity* som fastslog att biologisk mångfald vid sidan av nyttovärden för människan även har ett inneboende egenvärde. Året innan skrev regeringen i sin Miljöproposition: "Den biologiska mångfalden och den genetiska variationen skall säkerställas. /.../ Införande av främmande arter /.../ skall ske med stor restriktivitet."¹³⁷ Efter att denna tredje våg har avklingat är idag miljötankandet integrerat i samhället och betydligt mindre radikalt än det var för pionjärerna på 1960-talet.

Richard McCullochs författarskap löper parallellt med miljömedvetandets tredje våg och överför meningen i "biologisk mångfald" på vad han kallar "raslig mångfald". Därur utvinnet etnopluralismen sitt kanske mest typiska argument: "Att bevara Redwoodträd eller valar kräver att människor hindras från att hugga ner Redwoodträd eller döda valar. /.../ Att bevara en ras kräver att den isoleras eller separeras från andra raser för att förhindra blandning."¹³⁸

Innebörden i etnopluralisternas begrepp som "bevarande" och i valet av namn som "Preservationist-Books" framgår av idéhistorikern Sverker Sörlins kommentar kring hur begreppsparet *conservation–preservation* används i amerikansk miljödebatt. Medan det betydligt vanligare *conservation* kan översättas "naturskydd" och syftar till ett genomtänkt hushållande med naturresurser, ger *preservation* naturen ett egenvärde, "oftast i ett föregivet ursprungligt och ofördärvat tillstånd".¹³⁹ Etnopluralismen knyter an till den form av radikalt ekologiskt tänkande som ger naturen ett värde oberoende av människan, och hämtar en rad argument därifrån. Det är svårt att tänka sig hur den skulle kunna bygga en livsåskådning på värdet av

¹³⁷ Friman/Öckerman (red.), *Inledning* s. 17-22; Sofia Åkerberg: *Världens mångfald – biodiversitet och naturvårdsbiologi*, i Friman/Öckerman (red.), s. 73; Miljövårdsberedningens rapport 1992:3: *Biologisk mångfald i Sverige – Hur klarar vi uppdraget?*, s. 25

¹³⁸ Richard McCulloch: *E-post från motståndare till nordligt rasbevarande*

¹³⁹ Sverker Sörlins inledning till Worster 1996, s. 22

bevarad etnisk mångfald om det inte vore för att miljörelsen genom sin kamp lyckats etablera vissa värderingar i samhällsdebatten sedan 1960-talet och framåt.

Historikern Henrik Lång skriver att hotet om apokalyps fungerar identitetsskapande för miljörelsen, och att den präglas av en spänning mellan pessimistiska katastrofscenarion och optimistiska utopier. Samma tankemönster präglar etnopluralismen. Flertalet av de värderingar som Lång räknar som karaktäristiska för miljörelsen återfinns även i Nationaldemokraternas principprogram: "småskalighet, decentralisering, mångfald /.../ kulturell särart och ideologisk ekleticism", värderingar som han klassificerar som "postmoderna". Vidare skriver han att miljörelsen har "framhävt olika regioners kulturella och ekologiska särart". Andra av de ideal som Henrik Lång nämner delas dock *inte* av den etnopluralistiska nyrasismen, exempelvis strävan efter jämlik global fördelning av resurser eller det holistiska synsättet som betonar att världen är *en*. Likväl står det klart att det existerar en rad korrespondenser mellan det radikala ekologiska tänkandet och den etnopluralistiska rasismen.¹⁴⁰

Vissa har hävdats att dagens extremhögers uppfattning om ekologi är identisk den gamla nazismens socialdarwinism,¹⁴¹ men jag anser mig redan ha visat att detta inte stämmer. NSDAP tycks ha varit ganska framgångsrika med sin strategi att knyta sin ideologi till den typ av ekologiskt tänkande som då var populärt, men när dagens rasister hänvisar till naturen för att stödja sin sak är det ett väsentligen *annat* ekologiskt tänkande med andra politiska implikationer. Vi har sett hur Adolf Hitler och Richard McCulloch presenterar två helt olika sätt att se på naturen, och de båda väljer att betona skilda sidor i Darwins evolutionslära. Även nazistpartiets "gröna" falang, med nyhedningar som jordbruksminister Walther Darré, lät sin "ekologi" rättfärdiga imperialistisk expansion och förintande av andra folkslag i namn av begreppet *Lebensraum*.¹⁴² Dagens etnopluralister tar däremot i anti-imperialismens namn avstånd från erövrandet av andra nationer.

¹⁴⁰ Henrik Lång: *Miljörelsen och den radikala ekologin*, i Friman/Öckerman (red.)

¹⁴¹ Janet Biehl påstår detta sin essä "Ecology" and the Modernisation of Fascism in the German Ultra-right, i Biehl/Staudenmaier, s. 59, 61

¹⁴² Peter Staudenmaier: *Fascist Ecology: The "Green Wing" of the Nazi Party and its Historical Antecedents*, i Biehl/Staudenmaier

5. Slutdiskussion

5.1 Etnopluralistisk rasism kontra herrefolksrasism

Etnopluralism kan användas som benämning på en rasistisk ideologi som företräds av såväl ideologerna Richard McCulloch och Alain de Benoist som av Nationaldemokraterna, liksom av ett par av de mindre grupperna inom den svenska extremhögern.

Etnopluralismen kännetecknas av att den motiverar en rasistisk praktik med en ideologi som tydligt betonar att varje folk har ett unikt värde, vilket måste skyddas från "uppblandning" med andra folk för att inte en homogen Enhet, den yttersta hotbilden, skall rycka närmare. Alla etnopluralister förenas i sitt avståndstagande från de rasistiska doktriner som utgår från den egna rasens överlägsenhet, till förmån för ett ideal av *fredlig samlevnad* – den etnopluralistiska rasismen är i teorin icke-hierarkisk.

Om man skulle våga sig på att skissera en "etnopluralismens genealogi", så skulle den handla om hur en gammal rasism förvandlas till en ny i takt med att den överger vissa inslag och tar till sig andra. Jag har visat att etnopluralismen använder, omtolkar och bemäktigar sig inslag ur ett flertal idétraditioner: Ekologiskt försvar av biologiskt mångfald, FN:s konvention om förebyggande av folkmord, en i grunden liberal syn på individens mänskliga rättigheter, de nationella befrielseörelsernas antiimperialism, vänsterpräglad globaliseringsmotstånd, värderativism, "fjärde världen"-rörelser för ursprungsbefolkningarnas autonomi. Ja, till och med de argument som vi är vana att förknippa med antirasismen försöker etnopluralisterna göra till sina egna. Även om inte alla komponenterna nödvändigtvis finns med hos alla etnopluralister, skulle jag vilja definiera övertagandet av dessa efterkrigstidens radikala diskurser som ett av etnopluralismens tydligaste kännetecken.¹⁴³

Att avfärda detta som "bara ord", och tolka etnopluralismen blott som en kuliss bakom vilken samma raslära som Hitler stod för gömmer sig, det förefaller mig vara ett mycket lättvindigt sätt att etablera en metafysisk dualitet mellan sken och essens. Låt oss i stället se rasism som ett fenomen i ständig rörelse.

¹⁴³ Ambitionen finns uttalad hos Nationaldemokraterna, som vill "ta tillbaka" begrepp som "djurskydd, kvinnofrid, miljöfrågor, och solidaritet" vilka idag associeras med vänstern men som enligt dem ursprungligen kännetecknat "nationella partier" (Nationaldemokraterna: *Almgrens artiklar: Nationalismen är en humanism*, 23 november 2002)

Historiskt sett har rasistiska ideologier i allmänhet klassat människor som bättre eller sämre utifrån en tänkt universell måttstock. Raslärorna har i praktiken ofta reproducerat den gamla aristoteliska föreställningen om "den gyllene kedjan" i vilken allt levande kunde rangordnas i en hierarki från lågt till högt.¹⁴⁴

Idag ser vi en ny rasism som i stället för *överhöghet* och *hierarki* betonar *skillnad* och *mångfald*. Det går att se beröringspunkter med den så kallade identitetspolitiken, som drivits särskilt långt i USA och bygger på att varje minoritet eller underordnad grupp har sin egen sanning som ingen annan kan komma åt.¹⁴⁵

Jag har redan visat att det finns en djupgående skiljelinjer mellan etnopluralismen och nazismens herrefolksrasism. Skiftet från Hitlers tal om krigets renande kraft och plikten att lägga under sig andra nationer, till McCullochs nästan pacifistiska vision, går knappast att kalla för annat än en helomvändning. Samtidigt finns flera kontinuiteter som binder samman de bägge typerna av rasism, och skillnaderna utesluter naturligtvis inte att idéerna kan blandas av aktivister och organisationer. Väsentligt är dock, tror jag, att *inte* tolka den nya rasismen som blott en ideologiskt "uppmjukad", en "städad" eller "mindre aggressiv" version av den gamla herrefolksrasismen, utan som en på djupet *annorlunda* form av rasistisk ideologi.

Filosofen Anthony Appiah skiljer på två sorters rasistiska doktriner. Dels en *utåtvänd (extrinsic) rasism* som menar att raserna har vissa egenskaper som kan rangordna dem utifrån en allmängiltig värdeskala. Dels en *inåtvänd (intrinsic) rasism* som förnekar de universella normerna, men menar att det är var och ens plikt att hålla sina närmsta kärast. "Till skillnad från den utåtvända rasismen ser den [inåtvända] sig inte nödsakad att stödja sina suveränitetsanspråk med allmängiltiga kriterier. För den inåtvände rasisten är nämligen hemmalaget självklart bäst. Även om det förlorar alla matcher."¹⁴⁶ Så beskriver Stefan Jonsson skillnaden, och det står helt klart att den nya etnopluralistiska rasismen är mer "inåtvänd" än den mer "utåtvända" och öppet imperialistiska herrefolksrasismen.

En delförklaring till förändringen kanske kan spåras i Mattias Gardells betraktelse om vad som hänt med amerikanska rasiströrelser:

¹⁴⁴ Skovdahl, särskilt s. 52-53. Se även Stefan Jonsson: *De andra*, s. 250-251

¹⁴⁵ Dahl, s. 70-71. Göran Dahl hävdar, utan att ge belägg för saken, att den amerikanska identitetspolitiken är direkt influerad av Europas "nya höger". Troligare tycks dock att det är den nya högern som skickligt lyckats överta begrepp från identitetspolitiken, eller att de båda fenomenen är typiska symptom för en och samma tidsanda.

¹⁴⁶ Jonsson, s. 267-268

"Under 1990-talet kan vi observera ett intressant attitydskifte /.../ många inom den vita motkulturen har givit upp föreställningen om vit överlägsenhet. Hur kan man betrakta sig själv som överlägsen om man har haft makten, förlorat den och därefter saknar förmåga att återta den?"¹⁴⁷

Etnopluralistiska teorier som inte formellt värderar några folk som lägre än andra kan dock ändå fylla denna funktion i och med ett resonemang som kan spåras både hos McCulloch och Nationaldemokraterna. Man menar att varje folk har speciella karaktärsegenskaper, där det nordliga folket särskilt utmärks av ridderlighet, solidaritet och generositet (vilket i förbigående sagt inte ligger långt från den självbild som folkhems-Sverige skapade). Etnopluralisterna kan vackla mellan att beskriva dessa värderingar som något värdefullt och som det som fört den egna rasen in på "nihilismens" väg mot undergången. Därmed gör man visserligen den egna kulturens "veka" värderingar, snarare än någon yttre kraft, till ansvarig för de problem man upplever. Men samtidigt placerar man sig i en offerposition som ger etnopluralisten möjlighet att projicera sin egen rasism utåt¹⁴⁸ och likt Nationaldemokraterna upprepa att det är invandrarna som är de *verkliga* rasisterna. Därav partiets ständiga tal som "svenskfientlighet".

5.2 Nationaldemokraternas ideologiska hemvist

Jag har visat hur Nationaldemokraterna hämtat stora delar av sin ideologi från Richard McCulloch, och att etnopluralismen genomgående präglar partiets ståndpunkter i det undersökta materialet. Utifrån vad de själva skriver på sin hemsida kan man även dra slutsatsen att Nationaldemokraterna har många drag som pekar i riktning mot att de skulle kunna klassas som ett *fascistiskt* parti. Ungdomsförbundet NDU har dessutom ideologisk dragning åt det håll som kallas *tredjerepositionistiskt* eller *nationalrevolutionärt*, vilket hänger samman med deras intresse för paramilitär aktivitet. Vi har även sett att NDU publicerar artiklar med antijudiska formuleringar vilka rensas bort innan publiceringen på moderpartiets hemsida.

Nazism eller nynazism vore dock fel ord att använda för att beskriva en utpräglad

¹⁴⁷ Gardell, s. 323

¹⁴⁸ Tankeekvationen har slående likheter med det som Freidrich Nietzsches analyserade som "slavmoral" i *Till Moralens genealogi*

etnopluralistisk rörelse som Nationaldemokraterna. Visserligen delar man vissa ideologiska drag med nazismen, men samtidigt görs en mycket tydlig ideologisk avgränsning mellan den egna etnopluralismen och nazismens herrefolksrasism (även om en del partimedlemmar inte tycks bry sig om att skilja ideologerna åt och kanske själva hyser renodlat nazistiska åsikter).

Empirin pekar i riktning mot att etnopluralismen är mer än ett retoriskt grepp. När Nationaldemokraterna ska agera populistiskt i flygblad eller utspel utnyttjas ofta en ganska "rå" form av främlingsfientlighet, som utmålar invandrare som ociviliserade våldtäktsmän och muslimer som en invasionsstyrka. Etnopluralismens karaktäristiska värderingar präglar inte så mycket material som syftar till att övertyga allmänheten, utan återfinns mest renodlade i partiets ideologiska texter som har de redan frälsta som målgrupp. Partiet prioriterar att skola medlemmarna ideologiskt i etnopluralistiska idéer vilka ges en pseudoreligiös status. Med tanke på detta vore det absurt att avfärda etnopluralismen såsom "bara retorik" i Nationaldemokraternas fall.

Partiets användande av ganska olik retorik i olika sammanhang behöver inte tolkas som inkonsekvens, utan kan lika gärna ses som exempel på hur etnopluralismen är som gjord för ett sofistikerat dubbelspel. Inte sällan kan etnopluralistiska rörelser på en och samma gång underblåsa rasistiskt hat som leder till konflikter, och själva presentera en modell för fredligt samförstånd som en gång för alla ska lösa problemen genom etnisk separation. Detta, menar jag, är en följd av etnopluralismens dubbla roll som *rasism* och som *metarasism* – något som förklaras närmare i följande avsnitt.

5.3 Rasismens retorsionseffekter

Étienne Balibar syftar på ungefär samma idéer som här benämnts som etnopluralistisk rasism när han beskriver framväxten av vad han kallar en ny *differentialistisk rasism*, vilken "vid första anblicken inte postulerar att vissa grupper eller folk är överlägsna andra, utan 'bara' talar om det skadliga i att avskaffa gränser och om oförenligheten mellan olika livssätt och traditioner". Den nya rasismen destabiliserar de traditionella antirasistiska argumenten genom att angripa dem bakifrån, vända dem mot sig själva. Detta kallar Balibar för "den differentialistiska rasismens *retorsionseffekt*", vilken kan sägas ha två moment:

- 1) Efterkrigstidens humanistiska antirasism byggde på antropologiska argument

om alla kulturers lika värde och värdet av kulturell mångfald. "Den differentialistiska rasismen *tar denna argumentation på orden*", skriver Balibar.

2) Den andra retorsionseffekten handlar om hur det differentialistiska resonemanget *erbjuder en förklaring* på rasism och etniska konflikter genom att utmåla dem som "naturliga" följer av att folk, raser eller kulturer blandas. Den differentialistiska rasismen har alltså en dubbel karaktär: å ena sidan är den själv en rasism, å andra sidan säger den sig erbjuda en lösning på rasismens uttryck.

Båda retorsionseffekterna känner vi igen från Nationaldemokraternas och Richard McCullochs argumentation. De kan på en och samma gång säga sig vilja minimera etniska konflikter, och med illa dold förtjusning hänvisa till dem som bevis för att olika folkslag omöjligt kan leva i fredlig samvaro. Étienne Balibar noterar hur den nya rasismen "*naturaliserar inte rastillhörigheten utan det rasistiska beteendet*". Den differentialistiska rasismen är därför en sorts "metarasism" som gör anspråk på att vara en social teori för minimerandet av etnisk konflikt, bortom den traditionella konflikten mellan rasism och antirasism.¹⁴⁹

En parallell "metarasism" skulle kunna sägas vara den framväxande regimen för *migration management* inom EU och organisationer som IOM och ICMPD. Dessa hänvisar till hotet från extremhögern för att motivera militariserade gränser och skärpta restriktioner av vissa nationaliteters inresemöjligheter till Europa.¹⁵⁰ Man skulle kunna säga att etnopluralismen och EU:s *migration management* verkar inom en liknande *metarasistisk diskurs*, där lösningen på rasismens problem blir en annan sorts rasism. I grunden finns ofta tanken på xenofobi som en ofrånkomlig del av människans essens.

Att begreppen rasism och antirasism paradoxalt nog kan vara utbytbara för etnopluralisterna har att göra med ideologins karaktär av metarasism. Alain de Benoist definierar den Nya Högers etnopluralism som anti-rasistisk och skriver att enda sättet att bekämpa rasism är att erkänna rasskillnadernas betydelse och motverka assimilering. Därmed eftersträvar han exakt samma "tredje väg" som McCulloch, men vad den ene kallar den för antirasism är för den andre "moralisk rasism".

Jag vill dock hävda att någon icke-rasistisk etnopluralism strängt taget inte existerar. Det går visserligen att tänka sig att en naiv person kan hysa etnopluralistiska

¹⁴⁹ Balibar, s. 39-41

¹⁵⁰ Se intervju med ICMPD:s Jonas Widgren (Rasmus Fleischer: *En rörmokares syn på migration i Arbetaren* 44/2003)

ideal och på samma gång uppriktigt se sig som antirasist. Men att försöka genomdriva ett etnopluralistiskt åtskillnadsideal som praktisk politik *kan* inte leda till annat än rasistiska resultat, eftersom detta bland annat kräver att vissa människor ska tvångsförflyttas enbart på grund av sin etniska tillhörighet.

I sin stora bok om vår tids nya framväxande kapitalistiska världsordning, *Imperiet*, diskuterar Michael Hardt och Antonio Negri skiftet från vad de kallar modern rasism till en postmodern. Den senare beskrivs i linje med Balibars analys av nyrasismen såsom kännetecknad av "en pluralistisk, teoretisk position: alla kulturella identiteter är i princip jämlika."

Hardt och Negri menar, kraftigt förenklat, att Imperiet är förbundet med en ny form av postmodern rasism, som "lånar" argumenten från föregående epoks antirasism: "Imperiets rasistiska teori och den moderna antirasistiska teorin säger i själva verket nästan samma sak, varför det är svårt att skilja dem åt.¹⁵¹ Detta kan sägas vara ett mer långtgående sätt att formulera Balibars teori om den differentialistiska rasismens första retorsionseffekt.

I följande avsnitt ska vi se vad som händer när den efterkrigsepokens moderna antirasistiska teori möter en rasism som kan kallas postmodern, etnopluralistisk eller differentialistisk.

5.4 En ny rasism möter en gammal antirasism?

Enligt Nationalencyklopedin innebär rasism "föreställningar om att vissa raser är överlägsna andra", och även "att denna hierarkiska klassifikation berättigar medlemmar av förment överlägsna raser att dominera, exploatera och t.o.m. förinta medlemmar av förment underlägsna raser".¹⁵² Statliga kommissionen mot rasism och främlingsfientlighet gjorde en ännu snävare definition i *Mångfald mot enfald* (SOU 1989:13):

"*Rasism* kan beskrivas som en föreställning om den egna folkgruppens överlägsenhet och en uppfattning om att det finns biologiska skillnader mellan folkgrupper som gör det motiverat att dela in dessa i mer eller mindre värda. Vidare innebär det att en folkgrupp som betraktar sig som en

¹⁵¹ Hardt/Negri, s. 166-167

¹⁵² Första citatet är den definition som ges i Nationalencyklopedins ordbok, där ordet rasism uppges ha en svensk historia sedan 1938. Under uppslagsordet anger Nationalencyklopedin fem kriterier för rasism, varav det femte citeras här.

mervärdig 'ras' anser sig ha rätt att förtrycka, utnyttja eller kontrollera de andra eller tvinga dem att leva åtskilda från andra folkgrupper."¹⁵³

Enligt dessa kriterier är varken Nationaldemokraterna eller Richard McCulloch rasister – trots att i alla fall den senare själv kallar sig rasist och trots att politiken de förespråkar knappast kan kallas annat än rasistisk. Gängse definitioner av rasism är uppenbart föråldrade och blir därför med Balibars ord lätt offer för den differentialistiska rasismens retorsionseffekt.

Ett praktiskt exempel på retorsionseffekten är hur statliga utredningen *Mångfald mot enfald* (vilket lika gärna kunde ha varit titeln på en etnopluralistisk pamflett) kan sägas spela på samma planhalva som etnopluralisterna genom att även de beskriva etnisk identitet som något både oföränderligt och livsavgörande, och xenofobi som en del av den mänskliga naturen:

"Invandring kan aldrig vara problemfri /.../ Mötet med nya kulturer och levnadssätt blir svårare för människor med svag förankring i den egna kulturen. Med växande insikt om det egna ursprunget och kulturarvet kan också förmågan till inlevelse och engagemang för medmänniskors situation utvecklas."¹⁵⁴

Utredningens viktigaste prioritering i kampen mot rasismen blev att skolan skulle lägga större vikt vid "Kunskaper om främmande kulturer och religioner, etniska relationer och konflikter, diskriminering, rasismen och dess ursprung".¹⁵⁵ Denna typ av institutionaliserad antirasism använder argument som inte bara är verkningslösa mot den etnopluralistiska rasismen, utan till och med övertagits av den. Vi ser här ett exempel på hur den postmoderna rasismen, för att använda Hardt och Negris ord, använder argument som är i stort sett identiska med argumenten hos den moderna antirasismen.

När skillnader mellan gammal och ny rasism diskuteras påpekas ofta hur dagens rasister har ersatt "ras" med "kultur". Fortfarande står man dock fast vid att definiera rasism i termer av att värdera vissa folk eller kulturer högre än andra. Det finns otaliga exempel på hur nutida antirasistisk argumentation använder definitioner av rasism som formellt sett inte omfattar den etnopluralistiska varianten.¹⁵⁶

¹⁵³ Kommissionen mot rasism och främlingsfientlighet: *Mångfald mot enfald* (SOU 1989:13), s. 19

¹⁵⁴ *ibid*, s. 116

¹⁵⁵ *ibid*, s. 52

¹⁵⁶ Se exempelvis SSU:s antirasistiska kampanjsida på Internet, som noggrant förklarar hur den nya rasismen har ersatt ras med kultur, men ändå har en definition av rasism som lyder: "Att vara rasist

När antirasistisk journalistik konfronteras med den nya rasismen brukar den, ofta med imponerande noggrannhet och ibland även ett visst mått av fantasi, söka efter formuleringar som kan tolkas som att nyrasisterna i själva verket står för samma folkmordsideal som den gamla nazismens herrefolksrasism. I sin iver att påvisa nyrasismens rasistiska karaktär blundar de för hur den nya formerna av rasism egentligen ser ut.¹⁵⁷ Ambitionen att visa att den ideologi som etnopluralisterna uttrycker egentligen bara är en rökriddå för att dölja en välkänd Hitler-nazism kan leda till att man glömmer att skärskåda den rasism som blir en ofrånkomlig följd av varje försök att förverkliga själva det etnopluralistiska idealet.

Om vi i våra fördömanden av dagens rasister likställer dem med en gammal form av nazism, är det lätt hänt att vi frikänner vårt nuvarande samhälles ideal och dess praktik från varje koppling till de rasistiska idéerna. I stället etableras återigen den problematiska bilden av rasism som en eftersläpning från föregående epoker, vilket tenderar att mörklägga viktiga frågor om hur strukturell och institutionaliserad rasism hänger samman med rasistiska ideologier. Ett angeläget ämne för vidare forskning, men som ligger utanför den här uppsatsens omfång, är frågan om etnopluralismens relation till samtida rasistisk praktik och till vår tids politiska och ekonomiska processer.

innebär att man tycker att någon annan är mindre värd och har sämre rättigheter för att han eller hon kommer från ett annat land, har en annan kultur eller religion, eller ett utländskt utseende."

¹⁵⁷ Journalisten Bim Clinell ger i sin annars välskrivna bok *De hunsades revansch* ett tydligt exempel på den antirasistiska journalistikens brister när hon beskriver Alain de Benoist och *nouvelle droite*. Medan många av dess karaktäristiska drag nämns, exempelvis influenserna från Gramsci, utelämnas helt de etnopluralistiska idéerna. I stället spekulerar Bim Clinell friskt i att den nya högerens *verkliga* ideal skulle vara att ett herrefolk förintar övriga raser (Clinell, s. 134-135, 324-325)

6. Epilog: Hur kringgås etnopluralismen?

Eftersom etnopluralismen explicit definierar sin övergripande motståndarideologi som universalism – ett värderingssystem som exempelvis McCulloch sätter i samband med imperialism, missionerande religioner och rasblandning – är det svårt att i en analys av etnopluralismen komma undan begreppsparat *universalism-partikularism*.

Att definiera etnopluralismen som en "partikularistisk" ideologi dock vore ett grovt misstag. Försvaret av det partikulära och pluralistiska gentemot det homogeniserande och universella klingar nämligen ihålligt, när etnopluralisterna samtidigt hyllar det universella värdet i att tillhöra en nationell eller raslig gemenskap. Vi kan se det hos Nationaldemokraterna, som ansluter sig en kulturellrelativistisk ståndpunkt med målsättningen att varje folk ska "eftersträva sitt eget öde", samtidigt som partiledaren kan hävda att "nationalismen är en global rörelse och en ideologi som passar alla folk".¹⁵⁸ Richard McCullochs univervalistiska sida är än mer uppenbar, då han vill ena hela världen kring ett "rasligt fördrag" och tanken på "rasliga rättigheter" – låt vara i anti-universalismens namn.

Paradoxen ligger i att nationen och rasen bara är ett par av många slags "föreställda gemenskaper" som existerar – för en stor del av jordens befolkning är klan, stam eller religion viktigare identifikationsmarkörer, medan många andra över huvud taget inte lägger denna vikt vid rigida definitioner av gruppstillhörighet. De definitioner av ras och nation som etnopluralisterna vill påtvinga planeten är barn av en västerländsk modernitet.

Jag tror att en vettig slutsats kan formuleras så här: *Dualismen universalism-partikularism betecknar inte så mycket en verklig skiljelinje, som ett spänningsfält där vissa ideologier väljer att spela ut sina kort.*

Utifrån en liknande iakttagelse kommer Göran Dahl med ett teoretiskt förslag om att förstå problematiken som en *hermeneutisk spiral*. På så vis menar han att det går att kringgå den dialektik mellan oföränderliga ideologiska enheter som å ena sidan är alldeles för förenklad, men å andra sidan kan framstå som en loop utan utväg. Även frågan om antirasism problematiserar han på samma sätt: "om rasism och anti-rasism betraktas som en relation i stället för som 'ståndpunkter' kan en spiral som pekar på

¹⁵⁸ Nationaldemokraterna: *Almgrens artiklar: Är "den nya världsordningen" önskvärd?* (24 oktober 2002); *Eftertankens kränka blekhet* (av Anders Steen, 17 september 2003)

båda positionernas begränsningar visa sig.¹⁵⁹ Här tror jag vi har en ledtråd, om än vag, till bättre förståelse av den typ av rasism som uppsatsen har undersökt. Att förstå rasism och anti-rasism som en relation blir särskilt viktigt i fall där en postmodern rasism hämtar sin argumentation från en modern antirasism, för att tala med Hardt och Negri.

Samtidigt är det svårt att värja sig för en krypande känsla av oro. Finns det någon väg ut? Eller är det omöjligt att formulera riktlinjer för vad en antirasism kapabel att motverka etnopluralismen skulle kunna vara?

Innan jag diskuterar frågan om antirasism, vill jag kortfattat diskutera problemet med definitioner av rasism – för om rasism och antirasism skall förstås som en relation snarare än som fasta ståndpunkter blir det ännu viktigare att låta båda begreppen stå under ständig omprövning.

I uppsatsens inledning definierade jag rasism som "En uppsättning praktiker som producerar, stärker och avgränsar upplevda gemenskaper som ras, folk eller liknande, emedan särbehandling av människor tillhörande annan kategori än den egna inte bara praktiseras utan även görs till något viktigt och avgörande."

Jag vill påstå att denna min egen preliminära definition, trots sina brister, är bättre och mer meningsfull än exempelvis Nationalencyklopedins, med tanke på den senare inte förmår klassa etnopluralismen (i varje fall inte de flesta varianterna av den) som rasism. Undersökningen har dock visat att det är fullt möjligt att logiskt fortskrida från en princip om att varje folk har lika värde till en våldsamt rasistisk praktik och även till slutsatsen att en extremt auktoritär stat är nödvändig för att skydda folkets eller rasens renhet. Misstankarna om att gängse definitioner av rasism har allvarliga svagheter och därför bör bytas ut anser jag därmed har bekräftats.

Så till frågan om vad en antirasism kapabel att motverka etnopluralismen skulle kunna vara. Bara att finna argument mot denna rasism som inte riskerar att bli kontraproduktiva visar sig vara svårare än man kan tro. Att peka på de vägar som *inte* är framkomliga ter sig då betydligt enklare.

Etnopluralisten ser i teorin inte ner på andra folk – han bara ger etniciteten en fullständigt avgörande betydelse. Om den traditionella antirasisten försöker argumentera emot genom att säga att alla folk har samma värde och samma rättigheter, så kommer etnopluralisten bara nicka instämmande och försöka ta resonemanget ett steg vidare i sin riktning (det är den differentialistiska rasismens *första retorsionseffekt*, för att tala med Balibar).

Följaktligen måste en ny antirasism, kapabel att stå emot en ny rasism, släppa

¹⁵⁹ Dahl, s. 147-148

tanken på att etnisk identitet är något fast och givet (något av ett skräckexempel på motsatsen hittar vi i SOU:n *Mångfald mot enfald*). En antirasism som talar luddigt om "förståelse" och "kulturmöten" utan att problematisera begreppet "mångfald", som idylliserar ett samhälle där skilda etniska grupper lever sida vid sida i lycklig samexistens, öppnar nämligen dörren för nyrasismens *andra retorsionseffekt*, så fort verklighet och utopi börjar glida alltför långt isär. Att försöka bekämpa rasismen utifrån sådana ideal är att ge sig in i en strid som etnopluralisterna kanske är bättre på att föra, särskilt som de har specialiserat sig på att kontrastera den liberala mångkulturalismens trovärdighetsförlust mot sitt eget mångfaldsbegrepp.

Att tolka ett begrepp är att bemäktiga sig ett verktyg. Ord som "mångfald", "humanism" och "demokrati" är, sin storslagenhet till trots, i någon bemärkelse "tomma" tills någon aktivt fyller dem med innehåll. Därmed är de en bräcklig grund att bygga en antirasism på i ett läge när etnopluralisterna inriktar sig på att omtolka dem. Få av etnopluralismens idéer är "egna" – nästan alla är "lånade" idéer som redan har starkt stöd. Ibland räcker det att överbetona etnicitetens betydelse i dessa idéer för att de ska få en rasistisk funktion.

Även att försöka använda individens rättigheter som argument mot etnopluralismens ideal kan vara en vanskelig väg. Som vi har sett tar inte Richard McCulloch och Nationaldemokraterna avstånd från individuella rättigheter, utan de säger att även kollektiva gemenskaper som ras eller folk ska ha motsvarande (eller starkare) rättigheter. Att som antirasist i ett sådant läge låta sin kritik utgå helt från en liberal tradition som ger individen en viss typ av juridiska rättigheter kan vara kontraproduktivt, eftersom man därmed ger sitt stöd åt samma diskurs som etnopluralistiska ideologer hämtar kraft från.

Etnopluralismen har gemensamt med en stor del av den globaliseringskritiska vänstern att "det globala antas besitta en homogen och odifferentierad identitet medan det lokala befrämjar det heterogena och olikartade", för att citera Hardt och Negri. Rörelser som tänker sig att "Lokala skillnader föregår det nuvarande tillståndet och måste skyddas mot globaliseringens intrång" anammar ofta ekologins och den biologiska mångfaldens språkbruk. Även när de kommer från vänsterhåll innebär de "lokalisering" strategier ofta att man "befäster och romantiserar sociala relationer och identiteter", menar Hardt och Negri.

Alternativet behöver inte vara ett bejakande av global homogenisering – för själva likhetstecknet mellan globalisering och homogenisering är ett lömskt misstag. I stället bör globaliseringen likväl som lokaliseringen "förstås som ett *system* för produktion av identitet och skillnad, eller snarare av homogenisering och heterogenisering".¹⁶⁰ Världen rör sig *inte* i riktning mot minskad kulturell mångfald totalt sett, eftersom

¹⁶⁰ Hardt/Negri, s. 52

mångfald är något som ständigt reproduceras i nya former, som en integrerad del i samma globaliseringsprocess som även öppnar, hybridiserar och upplöser gamla gemenskaper. Etnopluralismens kärlek till mångfalden gäller bara mångfalden mellan etniska grupper som var och en i sig ska utgöra en enhetligt stöpt kultur, mångfald på en mycket begränsad nivå.

Här får vi en fingervisning om vad som krävs av en ny antirasism, kapabel att bemöta den nya rasismen: den måste intervensera direkt i de processer som Hardt och Negri kallar *produktion av lokalitet* fungerar. Enligt dem har inte nationen och nationalismen "folket" som sin grund och utgångspunkt, utan tvärtom "*är den moderna föreställningen om folket i själva verket en produkt av nationalstaten*".¹⁶¹ Följden av ett sådant synsätt blir att varje försök att på allvar motverka rasismen ofrånkomligen också leder in i konfrontation med själva konceptet nationell suveränitet.

Att kringgå hotet från en etnopluralistisk rasism måste kanske innebära en strävan att ersätta själva de gemenskaper som etnopluralismen säger sig värna med andra former av gemenskap. Gemenskaper som tillåts överlappa varandra, gemenskaper vars "divergerande utveckling" inte är beroende av ett upprätthållande av rigida gränser utan tvärtom divergerar sönder de homogeniserande kategorier som etnopluralismen (och sannerligen inte bara den) utgår ifrån – till förmån för skapandet av en verklig mångfald, som frodas på mer än en nivå.

¹⁶¹ *ibid*, s. 97

Referenser

Källor:

- Andersson, Caroline, Kari Berg och Emma Gabrielsson (red.) 2001: *Chipas. Kampen för en värld med plats för många världar*.
- Hitler, Adolf: *Mein Kampf* (stencil, okänt förlag/tryckår)
- Kommissionen mot rasism och främlingsfientlighet 1989: *Mångfald mot enfald* (SOU 1989:13)
- Miljövårdsberedningen 1992: *Biologisk mångfald i Sverige – Hur klarar vi uppdraget?* Miljövårdsberedningens rapport 1992:3 (skriven av Arne Jernelöv och Per Kågeson).
- McCulloch, Richard 2000: *Det rasliga fördraget*. Bokförlaget Fahrenheit 451
- McCulloch, Richard 2001: *Änglarnas levnadsöde*. (Se förteckning över dokument på Preservationist-Books.com)
- Nationaldemokraterna: *Yttrandefriheten som försvann* (2002)
- Nationaldemokraterna: *Invandrarna, sanningen och våldtakterna* (2001).
- Nationaldemokraterna: *Islam i Sverige – Jihad mot folkhemmet?* (2002)
- Paulsson, Tor: Brev riktat till journalister i samband med utskick av Nationaldemokraternas pamflett *Yttrandefriheten som försvann* (daterat 29 januari 2002)

Litteratur:

- Balibar, Étienne 2002: Finns det en "nyrasism?". I Étienne Balibar och Immanuel Wallerstein: *Ras, nation, klass*. Daidalos 2002
- Biehl, Janet och Peter Staudenmaier 1995: *Ecofascism. Lessons from the German Experience*. AK Press
- Castells, Manuel 2000: *Informationsåldern band I. Nätverkssamhällets framväxt*. Daidalos
- Clinell, Bim 2003: *De hunsades revanch. En resa i fascismens Frankrike*. Ordfront
- Coogan, Kevin 1999: *Dreamer of the day: Francis Parker Yockey and the postwar fascist international*. Autonomedia
- Dahl, Göran 1999: *Radical Conservatism and the Future of Politics*. Sage
- Deleuze, Gilles 2002: *Nietzsche och filosofin*. Daidalos
- Eco, Umberto 2001: *Five Moral Pieces*. Secker & Warburg
- Ekman, Mikael och Stieg Larsson 2001: *Sverigedemokraterna – Den nationella rörelsen*. Ordfront
- Foucault, Michel 2002: *Sexualitetens historia band I. Viljan att veta*. Daidalos
- Friman, Eva och Anders Öckerman (red.) 2003: *Hela världen. Samhälleliga och kulturella perspektiv på miljökrisen*. Studentlitteratur
- Gardell, Mattias 1998: *Rasrisk*. Federativs
- Griffin, Roger (red.) 1995: *Fascism*. Oxford University Press
- Hardt, Michael och Antonio Negri 2003: *Imperiet*. Vertigo/Glänta
- Jonsson, Stefan 1993: *De andra*. Norstedts
- Karlsson, Ingemar och Arne Ruth 1999: *Samhället som teater. Estetik och politik i Tredje riket*. Ordfront
- Kohn, Marek 1996: *The Race Gallery: The Return Of Racial Science*. Vintage
- Nietzsche, Friedrich 2002: *Samlade skrifter band 7. Bortom gott och ont; Till moralens genealogi*. Symposium
- Nicholson, Philip Yale 2001: *Who Do We Think We Are? Race and Nation in the Modern World*. M.E. Sharpe
- Res Publica nr. 23 (1993), tema "Konservativ revolution"
- Skovdahl, Bernt 1996: *Skeletten i garderoben. Om rasismens idéhistoriska rötter*. Mångkulturellt centrum
- Worster, Donald 1996: *De ekologiska idéernas historia*. SNS Förlag

Artiklar i tidningar och tidskrifter:

- Dahl, Göran och Conny Mithander: *Så liknar Engelbrekt fascismen*, Dagens Nyheter 5 okt 2001, s. B02
- Fleischer, Rasmus: *Högerextremister värvar kända namn*, Arbetaren 8/2002
- Fleischer, Rasmus: *Nationaldemokrater planerar utgivning av "respektabel" tidning*. Arbetaren 27/2003
- Fleischer, Rasmus: *Fegt och falskt om ursprungsfolk*, Arena 5/2003, s. 56-57
- Fleischer, Rasmus: *En rörmokares syn på migration*, Arbetaren 44/2003, s. 18-19
- Karlsson, Peter: *Säpo omvärderar Nationaldemokraterna*, Arbetaren 49/2003, s. 7
- Olsson, Daniel: *Engelbrekt lämnar KDU*. Arbetaren 28/2001
- Wåg, Mathias: *Nazikrigarnas återkomst*, Arbetaren 49/2003, s. 14-15

Internet-källor:

samtliga Internet-källor har hämtats under tiden oktober till december 2003, och har av författaren bevarats som utskrift

Principdokument och odaterade texter på Nationaldemokraternas hemsida

Grundläggande principer och värderingar

www.nd.se/ompartiet2/stadgar.asp

Hotet mot yttrandefriheten

www.nd.se/hotet

Presentation

www.nd.se/ompartiet2/presentation.asp

Principprogram (*antaget 2001-08-11, reviderat 2001-12-08 och 2002-06-08*)

www.nd.se/ompartiet2/principprogram.asp -

NDU-butiken – aktivisternas butik

www.nd.se/ndu/filer/butiken/publikationer.htm

NDU Kungälv: Invandrargång våldtar svenska flickor

www.nd.se/ndu_kungalv/kungalv.pdf

NDU: Principprogram

www.nd.se/ndu/filer/principer.htm

Organisationen

www.nd.se/ompartiet/organisation.asp

Vilka företräder Nationaldemokraterna

www.nd.se/ompartiet2/foretradare.asp

Övriga nyhetstexter och signerade artiklar och på Nationaldemokraternas hemsida:

Alla folks rätt till liv (28 juli 2003) *Tor Paulsson*

www.nd.se/nyheter/dokument.asp?dokID=145

Almgrens artiklar: Folkvård och hälsa – kosten och vårt välmående (13 juli 2003)

www.nd.se/almgren/?artID=172

Almgrens artiklar: Feministernas verkliga agenda (30 april 2003)

www.nd.se/almgren/?artID=145

Almgrens artiklar: Förintelsen nalkas (10 maj 2002) www.nd.se/almgren/?artID=68

Almgrens artiklar: Islam eller judendom? (28 september 2002)

www.nd.se/almgren/?artID=100

Almgrens artiklar: Är "den nya världsordningen" önskvärd? (24 oktober 2002)

www.nd.se/almgren/?artID=104

Almgrens artiklar: Lag och ordning – Svenskt rättsväsende (22 september 2003)

www.nd.se/almgren/

Almgrens artiklar: Nationalismen är en humanism (23 november 2002)

www.nd.se/nyheter/artikel.asp?artID=112

Almgrens artiklar: Nationell invandringspolitik – Nationaldemokraternas syn på invandringspolitiken (16 september 2003)

www.nd.se/almgren/?artID=184

- Almgrens artiklar: Till kärnfamiljens försvar! (15 december 2001)
www.nd.se/almgren/?artID=33
- Eftertankens kränka blekhet (17 september 2003) av *Anders Steen*
www.nd.se/nyheter/artikel.asp?artID=185
- Ett Nej räcker inte! (22 september 2003) av *Oscar Porath*
www.nd.se/nyheter/dokument.asp?dokID=153
- Folkens rättigheter – nationernas bevarande och befrämjande (11 mars 2002) av *Tor Paulsson*
www.nd.se/nyheter/dokument.asp?dokID=16
- Fortuyn – en nationalistledare? (7 maj 2002)
www.nd.se/nyheter/dokument.asp?dokID=36
- Förräderiet mot den nationella kampen (18 november 2002) av *Mikael Häggström*
www.nd.se/nyheter/artikel.asp?artID=110
- Italienska regeringspartiet Lega Nord gästas Nationaldemokraterna och Sverige (3 september 2003)
www.nd.se/nyheter/dokument.asp?dokID=151
- Lyckad lansering av Nationaldemokratisk Ungdom (4 februari 2002) av *Rikard Ekman*
www.nd.se/nyheter/dokument.asp?dokID=6
- Mellan 1600 och 1800 personer deltog i Salemmanifestationen! (8 december 2002)
www.nd.se/nyheter/dokument.asp?dokID=96
- Nationaldemokraterna höll manifestation för Tibets oberoende (1 oktober 2002)
www.nd.se/nyheter/dokument.asp?dokID=81
- Nationaldemokratisk Ungdom besökte Vlaams Bloks ungdomsförbund (9 mars 2002) av *Fredrik Bergman*
www.nd.se/nyheter/dokument.asp?dokID=15
- Nationaldemokratisk Ungdom deltog i europeiskt nationalistmöte i Ninove (20 februari 2003) av *Fredrik Bergman*
www.nd.se/nyheter/dokument.asp?dokID=108
- Nationalismen är en humanism (10 oktober 2002) av *Robert Almgren, denna version finns på NDU:s del av hemsidan medan ND-versionen är något annorlunda*
www.nd.se/ndu/artiklar/robertharordet/robert11.htm
- Nationell pånyttfödelse kräver omvälvande helhetssyn (10 februari 2002) av *Yvon Pellikka*
www.nd.se/nyheter/artikel.asp?artID=42
- Nationellt folkstyre (26 augusti 2003) av *Robert Almgren*
www.nd.se/nyheter/artikel.asp?artID=180
- ND vid franska Front Nationals 12:e partikongress (23 april 2003)
www.nd.se/nyheter/dokument.asp?dokID=125
- Stark nationaldemokratisk kampanjfinal mot EMU! (7 september 2003)
www.nd.se/nyheter/dokument.asp?dokID=153
- Succé för Nationaldemokraternas torgmöte i Stockholm! (20 juni 2002)
www.nd.se/nyheter/dokument.asp?dokID=57
- Sverigedemokraternas ledning och extremismen (11 november 2001) av *Mikael Häggström*
www.nd.se/nyheter/artikel.asp?artID=17
- Till mångfaldens försvar! (5 maj 2002) av *Gustaf Fredricsson*
www.nd.se/nyheter/artikel.asp?artID=66
- Tomas Johanssons tal på Nationaldemokraternas valupptaksmöte (20 mars 2002)
www.nd.se/nyheter/artikel.asp?artID=53
- Vi behöver män som är män och kvinnor som är kvinnor (16 maj 2002) av *Vávra Suk*
www.nd.se/nyheter/dokument.asp?dokID=42

"Almgrens artiklar" är signerade Robert Almgren. Övriga texter är, om inget namn anges, signerade "IT-redaktionen"

Dokument på Preservationist-Books.com:

Adresserna följer principen "www.Preservationist-Books.com/FILNAMN.pdf"
Anslag att sätta upp på anslagstavlor (ANSLAG.pdf)
Att marknadsföra Preservationist-Books.com (MDFB.pdf) *daterad 9 januari 2003*
En intervju med Richard McCulloch (IMC.pdf)
FFF 1999-2001 (FFF 1999-2001.pdf)
Richard McCulloch: De nordliga folkens tragedi (NFT.pdf)
Richard McCulloch: E-post från motståndare till nordligt rasbevarande. Urval av korrespondens (EPOST.PDF)
Richard McCulloch: Änglarnas levnadsöde (AL.pdf)

Diverse hemsidor:

Alain de Benoist och Charles Champetier: *The French New Right In The Year 2000*
www.alphalink.com.au/~radnat/debenoist/alain9.html
Engelbrekt, www.engelbrekt.org
Idéskrift Engelbrekt, www.engelbrekt.org/Ideskrift.html *daterad 16 sep 2001*
Program Engelbrekt, www.engelbrekt.org/Helaprogrammet.html, *16 sep 2001*
Nationaldemokraterna Östergötland, www.nd-ostergotland.se
NDU-Linköping anordnade informationsmöte, *daterad 16 november 2003*,
www.nd-ostergotland.se/index.asp?avdelning=dok&ID=117
Nationalencyklopedin, www.ne.se
"rasism" (uppslagsord), www.ne.se/jsp/search/article.jsp?i_art_id=O293371
Nordiska förlaget, www.nordiskaforlaget.com
SSU:s kampanj mot rasism, www.antirasist.nu
Svensk Hednisk Front, www.heathenfront.org/shf
Odalism – ett grönt evolutionärt perspektiv
www.heathenfront.org/shf/odal3.php